Nurettin Pirim

TİP haberleri

SAYI - 15

İzmir Mitingi'ne katılan TİP heyeti Ege'li emekçilere sesleniyor.

İzmir - Adana - Sivas Tarsus - Gaziantep - İstanbul

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın başkanlığındaki Türkiye İşçi Partisi Genel Merkez Hey'eti, İzmirde binlerce İzmirli'nin katıldığı bir mitingle seçim kampanyasını açtıktan sonra; sırayla Adana, Sıvas, Tarsus, Gaziantep ve İstanbul örgütlerinin düzenlediği mitinglerde bulunmuştur.

ADANA MITİNGİ

19 Mayıs günü Adana'da düzenlenen mitinge Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'la birlikte, Merkez Yürütme kurulu üyesi ve İstanbul Milletvekili Prof. Sadun Aren ve İstanbul milletvekili Çetin Altan da katılmıştır. Binlerce Adanalının heyecanla izlediği miting, şiddetli sıcağa rağmen saatlerce sürmüştür. Türkiye İşçi Partisi Merkez heyetini, Adana'lı partili kardeşlerimiz, şehrin kilometrelerce dışında otomobil, minibüs ve kamyonlarla karşılamış ve Türkiye İşçi Partisi konvoyu yollardaki binlerce Adana'lının sevgi tezahüratı arasında şehre girmiştir.

Mitingler

Meydanı dolduran binlerce Adana'lının alkışları arasında ilk konuşmayı İstanbul Milletvekili Prof. Sadun Aren yapmıştır. Aren konuşmasında, memleketimizdeki sınıfların karşılıklı durumlarını belirttikten sonra, hâkim sınıfların çıkarına dönen bu günkü bozuk düzeni anlatmıştır. Aren, ayrıca kalkınma meselemiz üzerinde durmuş ve bugünkü plânın kapkaç kapitalizminin çıkarını gözettiğini belirtmiştir. Kapkaç kapitalizminin kalkınma adı altında giriştiği, hesapsız teşebbüslerin emekçi halkı ve topraksız köylüyü nasıl perişan ettiğini belirttikten sonra; halktan yana bir düzenin nasıl bir kalkınma uygulayacağını anlatmıştır.

Aren'den sonra bir konuşma yapan İstanbul Millet vekili Çetin Altan, özellikle AP. iktidarının halka karşı olan tutumunu eleştirmiştir.

Altan'ın alkışlarla sık sık kesilen konuşmasından sonra Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, binlerce kişinin sevgi tezahüratı arasında konuşmasına başlamıştır.

Aybar özetle şunları söylemiştir:

EN KÖTÜ İKTİDAR

«Halka karşı pek çok iktidarlar gelip geçti. Ama A.P. iktidarı kadar kötüsü, bilinçle dışa bağlı ve halka karşı görümemiştir. DP. nin Amerikaya teslim ol**duğu karanlık günlerden sonra, yabancıya bağlılık, içli** dışlı sömürü, yalan, hakka ukuka saygısızlık, hiç bir **dönemde bugün olduğu kadar meydanı boş bulmamıştır. İki yüzlülük hiç bir vakit böylesine politikanın temel direği haline getirilmemiştir. Emekçi sınıfların uyanış ve örgütlenişini önlemek için, hiç bir dönemde yalanla kaba kuvvet böylesine bir mücadele silahı haline getirilmemiş; vatandaşın dini inançları, hükümet gücünün teşvik edip desteklediği irtica tarafından böylesine hayasızca sömürülmemiştir. Hiç bir iktidar Anayasayı böylesine hem çiğneyip, hem Anayasadan, haktan hukuktan yana görünmek cüretini göstermemiştir. Hiç bir iktidar, Vahdettin, Damat Ferit iktidarı bile, Türkiye'yi yabancı bir devletin nüfuz ve etkisine böylesine terketmemiştir.**

Türkiye'de 100 den çok Amerikan askerî üssü varken ve 54 tane ikili anlaşma Amerika'ya egemenlik haklarımızı çiğnemek hakkı tanımışken, A.P. iktidarının Başbakanı Türkiye'de Amerikan üssü bulunmadığını ileri sürmek hafifliğini göstermiştir. Bu anlaşmalardan hiç birini imzalamadığını söyleyen AP. iktidarı milli menfaatlerimize aykırı olan ve **güvenliğimizi tehdit eden bu durumu sürdürmekle, geçmiş iktidarların sorumluluğunu paylaşmaktadır. Amerikan silahlı kuvvetleri ve personeli yurdumuzda bir işgal kuvvetinin haysiyet ve şeref kırıcı her türlü imtiyazı ile donatılmış olarak küstahça dolaşmaktadır.** Hemen bütün bakanlıklarda Amerikalı uzmanlar Amerikanın gözü kulağı ve eli olarak devlet işlerinde ağırlıklarını duyurmaktadır. En ücra köylerimize kadar giden Amerikan ajanları «barış gönüllüsü» ya da ilim adamı maskesi ile Türkiye aleyhindeki çalışmalarına devam etmektedir.

A.P. iktidarına en geniş yetkiler tanınmış olduğu halde bu iktidar Kıbrıs davasını kaybetme yolundadır. Türkiye için üç bakımdan hayatı önem taşıyan Kıbrıs, Amerika'lıların baskısı ile Yunan çıkarları doğrultusunda sözde bir çözüme bağlanmak üzeredir.

A.P. nin üç yıllık iktidarı, hem içerde, hem dışarda, iflaslar silsilesi şeklinde devam etmiştir. Birer karşılıksız senet olan vaatlerinden hiç birini tutmayan A.P. iktidarı Türkiye'yi iflasın ve bunalımın eşiğine getirmiştir.

A.P. iktidarında Türk ekonomisinin dışa bağlılığı daha da artmıştır. Ağır sanayi kuracak güçte olmayan kapkaççı sermaye çevrelerinin dış sermaye ile ortaklaşa bizi sömürmesine imkân hazırlıyan A.P. iktidarı, imtiyazlı bir ithalat türü olan «montaj» sanayiine yeşil ışık tutmuştur. Her birim üretimin gerektirdiği ithal maddesi ihtiyacı arttırdığından milli ekonomimiz büsbütün dışarıya bağlanmış ve dünya kapitalizminin bir bunalıma girmesiyle dar boğazların daha da daralması tehlikesi ile karşılaşmıştır.»

Aybar'ın konuşmasından sonra Türkiye İşçi Partisi Genel Merkez heyeti Adana hava alanına gelmiş ve alanı dolduran yüzlerce partilinin çoşkun tezahüratı ile uğurlanmıştır.

SIVAS MİTİNGİ

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden Urfa miletvekili Behice Boran, İstanbul milletvekili Sadun Aren ve İstanbul milletvekili Çetin Altan'la birlikte uçakla Sıvas'a gitmiştir. Aybar, Boran, Aren ve Altan ayni gün Sıvas örgütü tarafından düzenlenen açık hava toplantısına katılarak birer konuşma yapmışlardır. Sıvas'ın Çifte Minare camiinin yanındaki alanı dolduran binlerce Sıvas'lı konuşmacıları ilgi ile izlemiştir.

Boran ve Aren konuşmalarında Türkiye'deki sınıf gerçeğini, Türkiye İşçi Partisinin öteki partilerden farkını anlatmışlar ve hakim sınıfların nüfuzu altındaki öteki partilerin tutumlarını açıklamışlardır. İstanbul Milletvekili Çetin Altan, Türkiye İşçi Partisine yapılan saldırıları cevaplandırmış ve iftiraların iç yüzünü ortaya koymuştur. Toplantının son konuşmasını Genel Başkan Mehmet Ali Aybar yapmıştır. (Aybar'ın yaptığı konuşmanın tam metnini öteki sayfalarımızda bulacaksınız.)

TARSUS MİTİNGİ

Aybar, Aren ve Altan 24 Mayıs günü Tarsus mitingine katılmışlar ve miting meydanını dolduran binlerce Tarsus'luya hitap etmişlerdir. Genel Merkez heyeti Tarsus'un kilometrelerce dışında, Tarsus'lu partili kardeşlerimiz tarafından çok sayıda otomobil, minibüs, ve kamyonlarla karşılanmıştır. Şiddetli sıcağa rağmen meydanı dolduran binlerce Tarsus'lu Genel Merkez heyetine sevgi gösterisinde bulunmuştur.

Adana milletvekili Ali Karcı, Mersin Senatör adayı Münir Cerit ve Adana belediye başkan adayı Demirtaş Ceyhun'dan sonra ilk konuşmayı Prof. Sadun Aren yapmıştır. Aren konuşmasında kapkaççı kapitalist düzenin, emekçi halkı nasıl sömürdüğünü anlatmış, bu sömürüden tek kurtuluş yolunun halkın öz partisi olan Türkiye İşçi Partisinde örgütlenmek olduğunu belirtmiştir. Aren bu konuda özetle şunları söylemiştir:

PARTİMİZDE BİRLEŞİNİZ

Emekçi kardeşlerim,

1961 yılına gelinceye, yani yeni Anayasamız kabul edilinceye kadar emekçi sınıflara kendi partilerini kurmak yasaktı. Yeni Anayasamız bu hakkı tanıdı ve Türkiye İşçi Partisi 12 işçi sendikacı tarafından kuruldu. Türkiye İşçi Partisi emekçi halkımızın kendi öz partisidir. Diğer bütün partiler, aralarında ufak tefek farklar olmakla beraber bugünkü bozuk düzenden yana partilerdir. Nitekim çok partili demokrasi devrine geçtiğimiz 25 yıldan beri çeşitli partiler iktidara gelmiş ve düşmüş, hükümetler değişmiş, koalisyonlar kurulmuş ama bu sömürü düzeni olduğu gibi kalmış, değişmemiştir.

Bu partilerin hepsi oyunu bana ver ben sana iyilik yapayım, yol yapayım, suyunu getireyim derler. Sözlerini de az buçuk belki tutarlar. Fakat bunların hiç birisi sana gel bu partiye gir, ona sahip çık, yönetimini eline al, meclislere de sen gir, kendi yararına işlerin neler olduğunu sen kararlaştır ve gene sen kendi elinle yap demezler. Bunu asla demezler. Böyle bir şey onların en çok korktukları kâbustur. Böyle bir şeyi rüyalarında bile görmek istemezler. Onların senden bütün istedikleri onlara oy vermendir. Bunun karşılığında sana gene senden aldıkları vergilerle ufak tefek bazı işler de belki yaparlar. Lütuf kabilinden yaparlar. Onların düzeninde, onların kafalarında senin yerin işte budur, bu kadardır. Yani emekçi halkımız için iktidar devlet yönetimine ağırlığını koymak diye bir şey yoktur. Bunu ne kendileri düşünür ne de senin düşünmeni ister. Şimdiye kadar senin düşün-

meni önlemek için ellerinden geleni yapmışlardır ve yapmaktadırlar.

Oysa demindenberi söylüyorum asıl sizler, emekçi sınıflar, işçiler, köylüler, küçük esnaf ve zanaatkârlar, dar gelirli memurlar, emekliler ve toplumcu genç aydındınlar iktidara geçmeli ve devlet yönetimine ağırlıklarını koymalıdırlar ki bu bozuk kapkaç kapitalist düzen değişsin ve her şeyin çalışanların yararına işlediği tam bağımsız, hür ve demokratik sosyalist Türkiye'nin kapıları açılsın.

Bunun için emekçi kardeşim, Türkiye İşçi Partisi'ne gir, ona sahip çık, yönetimini eline al. Ve bu yolla senden yana aydınlarla birlikte Meclislere de sen gir. Su başlarını sen tut. Yoksulluktan kurtulmanın, ezilmişlikten kurtulmanın tek çıkar yolu, tek kurtuluş yolu budur. Bundan başka yol yoktur.

Aren'den sonra kürsüye çıkan Çetin Altan, özellikle emekci halkın ezilmekten horlanmaktan ve hakim sınıf temsilcileri karşısındaki durumundan bahsetmiş ve «halktan yana sosyalist bir idarede önce halkın bu ezikliği son bulacaktır. Bugünkü ikinci sınıf vatandaş muamelesinden kurtulacaktır emekçi halkımız» demiştir. Altan, ayrıca hakim çevrelerin Türkiye İşçi Partisine yönelttikleri iftiraları cevaplandırmış ve kapkaççı kapitalistlerin asıl maksadını anlatmıştır.

Çetin Altan'dan sonra Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, kürsüye Mersin köylerinde yaşıyan yaşlı bir vatandaşla çıkmış ve sözlerine «Emekçi halkımızın kurtuluşa inancı tamdır. Zafere inancı tamdır. İşte köylü kardeşimiz bu zafer inancını söylemek için köyünen kalkıp buraya kadar gelmiştir.» diye başlamıştır.

Aybar sözlerine şöyle devam etmiştir:

«ZAFERE İNANIYORUZ»

«Köylerde hızlı bir uyanış var. Kendi dertlerine ancak kendileri çare bulacaklarını anlayanların sayısı çığ gibi artıyor. Emekçi halkın ayrı bir sınıf teşkil ettiği ve dertlerine yalnız kendisinin deva getireceği emekçi vatandaşlar tarafından iyice anlaşılmalıdır. Çünkü sömürücü sınıflardan ve onların borusunu öttüren siyasi partilerden medet ummak ancak bu sefaletin, bu sömürünün ve bu aldatmacanın devamına yol açar.

Türkiye İşçi Partisi kurulup da sesini duyurmaya başlayana kadar hiç bir siyasi parti ekonomi meselelerinden, sosyal meselelerden söz etmezdi. Hepsi de halkı kandırarak oy toplamaya bakardı. Vakta ki Türkiye İşçi Partisi çıktı ve yurt meselelerini, halkın dertlerini ortaya attı, öteki partiler de ağız değiştirmek zorunda kaldılar. Halkı eski şekilde aldatmak artık mümkün olmadığı için onlar da üç aşağı beş yukarı TİP in söylediklerini tekrarlamaya başladılar. Halkın ezildiğini, sömürüldüğünü, onlar da söylüyorlar. Vurguncular olduğunu onlar da söylüyorlar. Halkın en ilkel şartlarda yaşadığını çoğunun daha da geri bırakılmış olduğunu onlar da söylüyorlar. İkili andlaşmaların gözden geçirilmesi, NATO'da eşit şartlar sağlanması gerektiğini söylüyorlar. Hattâ bunlardan biri söylediklerimizi kelimesi kelimesine tekrarlayarak bugünkü düzenin temelden değiştirilmesi gerektiğini söylüyor.

Fakat gene de öteki partilerin söyleyemedikleri şeyler var. Halkın, oyuna gelmemesi için bunları belirtmek, asıl davanın ne olduğunu altını çizerek ortaya koymak gerekiyor.

— Biz bugünkü kapkaç düzeni değişmelidir derken, yabancılarla ortaklaşa halkı sömüren gerici ve tutucu iktidarına son verilmeli ve emekçi halk sınıfları suyun başına geçmelidir diyorum. Düzen değişikliği buna bağlıdır. İşçisi, köylüsü, küçük esnafı, zanaatkârı, arkasız küçük memuru ile emekçi sınıflar bizzat kendileri iş başına gelmedikçe düzen değişmez. Bu nokta iyiçe anlaşılmalıdır. Bugün halkın sıkıntısı, Türkiye'nin geri kalmışlığı kapkaççı kapitalist düzenin hüküm sürmesinden ileri geliyor. Sermayedarlar sınıfının, yani yabancı sermayedarlarla ortak çalışan büyük toprak ağalarının, büyük tüccar, bankacı ve sigortacılar ile bunlar hesabına işleri yürüten Amerikancı yönetici beyler takımının suyun başını tutmuş olmasıdır ki, halkı işsiz, topraksız, yoksul, cahil bırakıyor, Halkın hakkını alamamasına, horlanıp ezilmesine, sömürülmesine yol açıyor. Anayasanın çiğnenmesine, demokrasinin bir türlü kök salmamasına sebep oluyor. Düzenin değişmesi aslında böyle bir iktidarın değişmesi demektir. Yani emekçi sınıflar suyun başına geçecekler; onlar da devlete ağırlıklarını koyacaklardır. Türkiye İşçi Partisi emekçi sınıfların öz partisi olarak işte bunun için mücadele ediyor.

Türkiye İşçi Partisinin sözlerini kabaca taklide yeltenen partilerden hiç biri emekçi halk sınıfları iktidara gelmelidir diyemiyor. Diyemez de, çünkü onlar aslında kapitalist düzenden yanadırlar; yani toprak ağalarından, sermayedarlardan; ve emperyalizmden yanadırlar.

Bakınız bazı partiler toprak reformu yapacağız diyorlar; fakat ağaların ekonomik gücünü kırmaktan, bunların siyasi nüfuzunu kırmaktan hiç bahsetmiyorlar. Ağalara 2500 dönüm hatta bazı hallerde 5000 dönüm bırakılacağını ve toprak reformunun 25 yılda tamamlanacağını söylüyorlar. Bizim sözlerimizi taklide çalışanlar, dış ticaretin, bankacılığın, sigortacılığın millileştirilmesine hiç yanaşmıyorlar. O halde kendilerine sormak gerek: Aracıların halkı sömürmesi nasıl önlenecek'ir? Tefecilik nasıl kaldırılacaktır? Ekonomimizin dışa bağlılığına nasıl son verilecek ve bağımsız bir kalkınma nasıl sağlanacaktır? Kaldı ki bizim sözlerimizi boş kalıp haline getirerek tekrarlıyanlar 40 yıl iktidarda kalmışlardır ve iktidarları zamanında devlet çarkı hep ağalardan, büyük tüccarlardan, sanayicilerden; yani halkı sömüren, ezen irili ufaklı kapkaççılardan yana dönmüştür.

Emekçi halkımız 40 yıllık Yani'nin Kâni olamıyacağını iyi bilir. Bütün öteki partiler sermayedar sınıfların partisidir. Esasen hepsi de aynı kökten gelmedir. CHP. DP'yi doğurmuş, DP, MP'yi, MP, CKMP'yi; DP'nin silinip gitmesi üzerine de onun mirasına konmak için AP. ile YTP. ortaya çıkmış'ır. Üstelik bu partilerin hepsi de tek başlarına ya da koalisyon halinde iktidara gelmişler ne yapacaklarını göstermişlerdir. Halk bu partilerin boyunun ölçüsünü almıştır.

Bir tek yeni, denenmemiş kuruluş, özü ve sözü ile yepyeni bir tek parti var: Türkiye İşçi Partisi. Bir biz halka: «Toplumumuzda iki sınıf vardır: Biri sömüren, ezen sermayedar sınıfı: öteki de sömürülen, ezilen halk sınıfları» diyoruz. Bir biz: «Politika bu iki sınıfın iktidar için mücadelesidir. Kim suyun başına geçerse devlet çarkı onun çıkarına döner» diyoruz. Bir biz: «Demokrasi bu iki sınıf arasında boyuna emekçi sınıflardan yana dönüşen bir denge rejimidir» diyoruz. Bir biz: «Demokrasi sermayedar sınıfın ve emekçi sınıfların Anayasa çerçevesinde mücadele etmeleridir» diyoruz. Bir biz: «Emekçi sınıfların bir politik güç olarak örgütlenmesine, kendi öz partisi saflarında sermayedar partilere karşı mücadele etmesine izin vermiyen rejimin adı, çok partili de olsa, fazişmdir» diyoruz. Bir biz «İkili andlaşmalar feshedilmelidir, NATO'dan çıkılmalıdır; Türkiye'de ne Amerikan, ne Rus, ne de herhangi bir yabancı bayrağı artık dalgalanmamalıdır.» diyoruz. Ve de yalnız bir biz : «Türkiye kapitalizm yolundan ancak batar, Türkiye kapitalist olmayan yoldan hürriyetçi sosyalizme geçecek, tam bağımsızlığa kavuşacaktır» diyoruz.

1969 hakikat saatinin çalacağı yıldır. Bu seçimler 1969 seçimlerinin bir provası mahiyetindedir. Kurtuluş günü hızla yaklaşmaktadır .Genç işçiler, genç köylüler, genç zanaatkârlar, genç esnaflar, genç memurlar ve de

üniversite gençliği ile genç köy öğretmenleri elele, omuz omuza güzel günlere, mutlu Türkiye ufuklarına doğru İLERİ.

Zafer bizimdir, zafer emekçi sınıflarındır.»

Binlerce Tarsuslunun sevgi tezahüratı arasında sözlerini bitiren Aybar ve beraberindeki heyet partililerin refakatinde Mersin'e hareket etmiştir.

Genel Merkez heyeti Mersin parti binasında toplanan partili ve partisiz vatandaşlarla bir sohbet toplantısı yapmıştır.

GAZİANTEP :

Tarsus açık hava toplantısının ertesi günü, Gaziantep'te yapılacak mitingde bulunmak için Mersinden kalkıp doğrudan doğruya Gaziantep'e gidilecekti. Fakat Kozan ce Ceyhan'lı partililerin, Genel Başkanın kendi ilçelerine de uğramasını ısrarla istemeleri, gezi programında bir değişiklik yapılmasını gerektirdi. Genel Merkez Heyeti, Mersin'den erken çıkarak önce Kozan'a ve oradan Ceyhan'a uğradı. Genel Başkan Mehmet Ali Aybar ve İstanbul milletvekillerinden Sadun Aren ve Çetin Altan Kozanlılara ve Ceyhanlılara hitap ettiler.

Ceyhan Gaziantep arası başlangıçta hızla kapatıldı. Fakat Gaziantep'e yaklaştıkça, Genel Merkez Heyetini kilometrelerce uzaktan karşılamağa gelen Türkiye İşçi Partililerin vasıtaları bu hızı yavaşlatmağa başladı. Gaziantep yolu üzerinde bulunan her konak yerinde kafileye partililerle dolu taksi, minibüs, kamyon ve otobüs katılıyordu. Gaziantep'e en yakın konak yeri bir bayram havası içindeydi. Davullar çalıyor, grup grup Antepliler halay çekiyordu. Buraya kadar yüzü aşkın araba ile gelen konvoy, buradan iki misline yakın vasıta ile hareket etti. Kendi dar imkânları ile, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ı karşılamağa gelenler, hiç bir parti başkanının göremeyeceği içten, sevgi dolu bir kalabalıktı.

Buradan hareket edilince, Partili gençlerin kullandığı altmışa yakın motosiklet konvoyun önünde yer almıştı. Türkiye İşçi Partisi Genel Merkez heyeti Gaziantep'e, 250'nin üstünde vasıta ile birlikte, yolların kenarına dizilmiş halkın sevgi gösterileriyle girdi. Gaziantep çarşısını dolaştıktan sonra mitingin yapılacağı ve binlerce Anteplinin doldurduğu istasyon meydanına gelindi. Aybar, Aren ve Altan'a yapılan sevgi tezahüratından sonra alkışlarla sık sık kesilen konuşmasında, Anteplilerin ilk sözü İstanbul Melletvekili Çetin Altan aldı.. Altan uyanışını överek, «Kurtuluş savaşının öncü savaşçıları nın da öncüleri olacağını göstermiştir» dedi. Altan uzun Antepliler, Sosyalizmi kurma ve ikinci kurtuluş savaşı konuşmasında, AP iktidarının emekçi halka karşı olan tutumunu yererek ve bunu somut öreneklerle anlatmıştır. Yüzlerce gencin «Sosyalist Türkiye... Sosyalist Türkiye» haykrışlarıyle kürsüden inen Altan'dan sonra Prof. Aren miting topluluğuna hitap etmiştir. Aren, konuşmasında özellikle sınıf düzeni kurduklarından bahsetti. Aren kurtuluş yolunun emekçi halkın kendi öz partisi Türkiye İşçi Partisinde örgütleme olduğunu söylemiştir.

Aybar, toplantının son konuşmasını yapmıştır. (Aybar'ın Büyük sevgi gösterileri arasında kürsüye gelen konuşmasını öteki sayfalarımızda bulacaksınız).

İSTANBUL :

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın başkanlığındaki Türkiye İşçi Partisi Genel Merkez Heyeti 26 Mayıs'ta tinge katılmıştır. Seçim kampanyasının son mitingi olan İstanbul örgütünün Taksim meydanında düzenlediği mi-Taksim açık hava toplantısında onbinlerce İstanbullu bulunmuştur. İstanbullu iki işçi, ve bir gençten sonra İstanbul milletvekili adayı Aşık İhsani, İstanbul Belediye Başkanı adayı Şinasi Kaya'dan sonra İstanbul Milletvekillerinden Sadun Aren ve Çetin Altan ve son olarak Genel Başkan Mehmet Ali Aybar konuşmuştur. (Genel Başkan Aybar'ın konuşmasını öteki sayfalarda bulacaksınız.

Kuas iyileşiyor

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, geçirmekte olduğu bökrek rahatsızlığı nedeniyle 7 Mayıs tarihinden bu yana, Ankara Numune Hastanesi'nde tedavi altındadır.

Kuas, bu sebeple, radyoda yapmış olduğu bir konuşma dışında, seçim kampanyasına katılamamıştır.

Doktorlar, Kuas'ın sağlık durumunun endişe verici olmadığını ve hızla iyileşen TİP Genel Sekreteri'nin yakında taburcu edileceğini söylemişlerdir.

TİP haberleri, Kuas'a geçmiş olsun, der.

Suyun başına halk geçmelidir

TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Sivas Mitingi'nde, aşağıdaki konuşmayı yapmıştır.

«Bugünkü kapkaç düzeninden emekçi sınıflar şikâyetçi. Çünkü bu düzen, yalnız emeğiyle yaşayan vatandaşları eziyor. İşçileri, köylüleri, küçük esnafları, zanaatkârları, arkasız küçük memurları, dul ve yetimleri eziyor. Yani ellerine geçen para ile geçinemeyen, sefalet içinde kıvranan yarınlarından güvensiz olan onlar. Adam yerine konmayan, horlanan, itilip kakılan da onlar.

Fakat bu kapkaç düzeni bazı vatandaşlarımız için hiç de kötü değil; bilâkis iyi bir düzen. İthalât ve ihracaattan milyonluk vurgunlar vuran büyük tüccarlar için bugünkü düzen iyi bir düzen. Keza onbinlerce dönüm toprağı olup da, yüzlerce köylü ailesini boğaz tokluğuna çalıştıran toprak ağası için de bu düzen iyi bir düzendir. Maraş'ın Pazarcık İlçesinde topraklar bir kaç ailenin mülküdür. Burada karı koca iki kişiye ağalar, bir kişilik yevmiye verirler; 7,5 lira. Sabahın dördünden gece 19'a kadar 7,5 kayimeye iki insanı 15 saat çalıştıran için bugünkü kapkaç düzeni iyi bir düzendir; kârlı bir düzendir. Tefeci için de düzen iyidir. Montaj sanayii yapan, yani yabancı sermayedarla ortak meselâ traktör parçalarını ucuza ithal edip burada bu parçaları takıp takıştırıp traktör haline getiren ve yüzde üç yüz, yüzde dört yüz kârla bu traktörleri satmak imkânına sahip olanlar için de bu düzen mükemmel bir düzendir. Mobil şirketi, Shell şirketi ve sair

petrol şirketleri için de bu düzen iyi bir düzendir; tatlı kârlar veren bir düzendir.

Yurdumuzda 100'den fazla askerî üs kurmuş, Türkiye'yi bir ileri karakol ve açık pazar halinde tutan Amerikan Emperyalizmi için de bugünkü düzenin şikâyet edilecek yanı yoktur. Bütün bu kârlı işleri çevirenlerin çıkarlarına hizmet eden AP kodamanları için de düzen kusursuzdur.

Bunların tek şikâyeti Türkiye İşçi Partisi'nin kapkaç düzeninin halkı nasıl, hangi yoldan ezip sömürdüğünü rakam rakam ortaya koyması, halkı uyandırması ve halkı siyasi bir güç olarak örgütleyerek «suyun başına halk geçmelidir» demesidir. Suyun başına oturmuş olan ağa-komprador-Amerikancı yöneticiler, yani beyler, ağalar takımı yüzyıllardır süren imtiyazlı hayatları bozulur diye telâşa düşmüşlerdir. Bunlar emekçi halk sınıflarını ezip, sömürdüklerinin ortaya çıkmasını ve halkın uyanıp bu gidişe son verecek bir güç haline gelmesini istememektedirler.

Ama ne var ki işçiler, köylüler, küçük esnaflar, zanaatkârlar, arkasız memurlar, dullar ve yetimler bu gidişi temelden değiştirmeden insanca yaşayamıyacaklarını artık kavramaktadırlar .Ağanın ezgisinden kurtulmak için ağanın elindeki toprakların alınması ve kendilerine dağıtılması gerektiğini topraksız, ya da toprağı yetmiyen köylüler artık pek iyi kavramaktadırlar. Keza işçiler de toplu sözleşme ve grevle yetinemeyeceklerini; haklarını alabilmek için suyun başına gelmek gerektiğini artık anlamaktadırlar. Kredi darlığından, pazarlama yolsuzluklarından, aracı tüccarlardan elaman diyen küçük esnaflar da işlerin düzelmesi için devlet çarkını ellerine almaktan başka çare olmadığını artık görmektedirler.

Halkı ezen ,sömüren bugünkü kapkaç gidişin temelden değiştirilmesi için emekçi sınıfların devlet yönetiminde söz sahibi olmaları, karar alacak mevkilere gelmeleri şarttır. Yani köy kurullarından Belediye Meclislerine, İl Genel Meclislerinden Büyük Millet Meclisine ve hükümete kadar bütün karar organlarına emekçi halkın gerçek temsilcilerinin girmesi gerekir. TİP'i bütün öteki partilerden kesinlikle ayıran çizgi işte budur. Biz halkın bizzat suyun başına geçmesini ve temelli reformları, düzen değişikliğini bizzat kendi elleriyle yapmalarını istiyoruz. Ayrıca, köyde ve kentte halk dertlerini dile getirmek, kamu oyunu kendi sesi hal'ne getirmek için, Anayasanın 28. maddesini hayata geçirerek büyük toplantılar, kitlece gösteri yürüyüşleri yapmalıdır. Demokrasi ancak bu takdirde boş bir söz olmaktan çıkar. Kısacası kapkaç düzenini değ'ştirmek için emekçi halk sınıflarının Devlete ağırlıklarını koyup ayaktakımı diye horlanan mübarek halkımızın başa geçmesi gerektir.

Türkiye İşçi Partisi düzen değişmelidir dediğinden beri, öteki muhalefet partileri de bu düzen değişikliği işini kendilerine mal etmeğe çalışıyorlar. Meselâ Türkiye İşçi Par:isi'nin söylediği her şeye sahip çıkmağa çalışan, bizim gibi konuşmağa gayret eden başka partiler de «düzen değişmelidir» diyor. Ama onlar düzen değişikliği derken AP'nin yerine kendilerinin gelmesini kastediyorlar. Bozuklukları biz düzeltiriz diyorlar. Oysa bozukluklar ancak halk tarafından düzeltilebilir. Bunca zamandır halkı ezmiş, halkı sömürmüş, halka kan kusturmuş olanların kapkaç düzenini halk yararına değiştirmesi, kurtların kuzuları yemekten vazgeçmesi demektir ki, olacak iş değildir.

Emekçi vatandaş «Oyunu bana ver», «Düzeni değiştireceğim» diyenlere inanma, kanma. Düzeni ancak sen değiştirebilirs'n. Sen emekçi sınıfının. Emekçi sınıf olarak sen, seni sömüren sınıfların karşısındasın. Bu düzeni değiştirmek için, bizzat kendin devlete ağırlığını koymalısın. Bu da senin kendi öz partin, Türkiye İşçi Partisi saflarında bir siyasi güç haline gelmen, TİP'e sahip çıkarak devlete ağırlığını koyman, devlet çarkını kendi ellerinle emekçi sınıflardan yana çevirmekle mümkündür.

Bu yolu sana yalnız Türkiye İşçi Partisi gösteriyor. Bütün öteki partiler «Oyunu bize ver. Baz işbaşına gelip, işleri düzelteceğiz» diyorlar. Bir Türkiye İşçi Partisi: «Siz emekçi sınıflar olarak, siz kendiniz işbaşına gelip bu bozuk düzeni düzeltiniz» diyor.

Emekçi vatandaşların sıkıntısı sadece geçim darlığı değildir. İşçisi köylüsü, küçük esnafı, zenaa:kârı, arkasız memuru, dulu, yetimi ile halk sınıflarından olan vatandaşlar horlanmaktan, itilip ezilmekten ,iki numaralı vatandaş muamelesi görmekten de şikâyetçi. Devlet kapılarında, mahkeme kapılarında, hastahene kapılarında beklemekten, horlanmaktan, itilip kakılmaktan şikâyetçi. Vatandaşlarımız dini inançlarından, mezheplerinden, konuştukları dilden dolayı farklı muamele görmekten aşağı görülmekten şikâyetçi. Alevi vatandaşlar yüzyıllardır ezilir, horlanır, kötülenirler. Kürtçe, arapça konuşan vatandaşlarımız, farklı muamele görürler. Sömürücüler, imtiyazlı durumlarını sürdürmek için emekçi vatandaşlar arasına nifak sokarlar. Oysa anayasamızn 12. maddesi açıktır : Dininden, mezhebinden, dilinden, ırkından dolayı kimseye farklı muamele yapılamaz. AP İktidarında baskılar, ezgiler bu bakımdan da artmış'ır. Alevi - sünnî zıtlaşması had bir safhaya gelmiştir. Türkiye İşçi Partisi ekonomik sömürüye olduğu kadar, manevi sömürüye de karşıdır. Biz insana sevgi ile bağlıyız .İnsana sonsuz saygı besleriz. İnsanın samimi inançlarında baskıya, mâruz kalması, onun mutlu olmasını engeller, dolayısıyla toplumda huzuru yok eder.

Emekçi sınıfların devlete ağırlıklarını koyması, ekonomik sömürüye son vereceği gibi, vatandaşlar arasındaki farklılaşmaları da ortadan kaldıracaktır. Dininden, mezhebinden, ırkından dolayı kimseye farklı muamele yapılmayacaktır. Anayasa'nın 12. maddesi eksiksiz, tastamam uygulanacaktır.

1969 Türk tarihinde bir dönüm nok'ası olacaktır. Mutlu, güzel günlere ilk kesin adımı emekçi sınıflar 1969 da atacaklardır. Ve de tam bağımsız, hürriyetçi, sosyalist Türkiye'yi kendi elleriyle kuracaklardır.

Ağalığa son vermek için ileri

TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Gaziantep Mitingi'nde Aşağıdaki konuşmayı yapmıştır.

Emekçi halkın, yani işçilerin, köylülerin, küçük esnafların, zanaatkârların, arkasız küçük memurların, dul ve yetimlerin elele verip devlete sahip çıkmaları su başına geçip devlet çarkını emekçi halk yararına çevirmeleri halkı ezen, sömüren bu kapkaççı düzenin değişmesi için ilk şarttır. Ağaların, kompradorların, Amerikancı beyle-

→

rın düzeni başka türlü nasıl değiştirilebilir? Paraları, Jandarmaları, gazeteleri ve radyolarıyla suyun başını onlar, beyler, ağalar tutmuşken beylerin ağaların nüfuzunu kıracak olan işler hiç yapılabilir mi? Ağalar iktidarda iken hiç ağaların toprakları fukara köylüye dağıtılabilir mi? Bunlar iktidarda iken hiç dış ticaret, bankacılık, sigortacılık millileştirilebilir mi? Patronlar suyun başındayken işçilerin hakkını alacak kanunlar hiç çıkartılabilir mi? Haramiler suyun başındayken hiç kul'un, yetimin hakkı alınabilir mi?

Bu bozuk düzenin değişimi önce devleti yüzyıllardır ellerinde tutan sömürücülerin, yani ağaların, beylerin suyun başından uzaklaştırılmasıyla başlıyacaktır. Seçimler bu değişikliği sağlayan yoldur, eğer emekçi sınıflar gözünü açıp oylarını ağalara beylere kaptırmazlarsa.

Türkiye İşçi Partisi ortaya çıkıp bütün bu gerçekleri bir bir açığa vurana kadar halkın sefaletinden, ezilmişliğinden, sömürülmüşlüğünden hiç söz etmeyen ağaların beylerin partileri şimdi sefalete, işsizliğe, cehalete çare bulacaklarını, hatta bu düzeni değiştireceklerini, sömürüye son vereceklerini söylemeye başladılar. Köylüyü, işçiyi, küçük esnafı, zanaatkârı, arkasız memuru, dulu yetimi bir de böyle kandırmayı oyuna getirmeyi tasarlıyorlar.

Ama işçiler, köylüler, küçük esnaflar, zanaatkârlar, arkasız memurlar, dullar ve yetimler arasında oynanan oyunu farkedenlerin sayıst hızla artıyor. Emekçiler düşünüyorlar artık. Müreffeh Türkiye vaadeden, düzen değişikliği vaadeden partileri tecrübelerinin mihengine vuruyorlar. Bunların hepsinin boylarının ölçüsü alınmıştır. Bir Türkiye İşçi Partisi var şimdiye kadar hiç iktidardan geçmemiş. Ötekiler kâh tek başlarına, kâh koalisyon olarak iktidardan geçmişler ve halka karşı olduklarını göstermişlerdir.

Aslında Türkiye İşçi Partisi dışında bütün partiler CHP. den doğmuş ve hepsi de ağaların, büyük tüccarların, sanayicilerin, yüksek memur ve teknisyenlerin çıkarlarını koruyan kuruluşlardır. Aralarındaki çekişmeler yüksek yönetici, yüksek memur ve teknisyenlerle, ağalar ve kompradorların sandalye mücadelesinden ibarettir. Ama bu çekişmelere rağmen hepsi de halka karşı kuruluşlardır. Hepsi de bu günkü kapkaç kapitalizminden yanadır. Hepsi de devlet çarkının ağalardan, beylerden yana dönmesini istemektedir. Buna çalışmaktadır.

Emekçi sınıflar gözlerini dört açmalıdırlar. Çekilen nutukların, vaadlerin, parlak sözlerin altında yatan gerçekleri iyice görmelidirler. AP'nin seçim parolası olan «Müreffeh Türkiye» sözünün altında hangi gerçek gizleniyor? Türkiye İşçi Partisinin sözlerini taklit edenlerin ağzında «Düzen değişikliği» ne anlama geliyor. Kelimelerin sihrine kapılmadan gerçeği bütün çıplaklığı ile görmeliyiz.

Türkiye'nin gerçekten müreffeh olması, düzenin gerçekten değişmesi için şu işlerin yapılması şarttır:

Ağaların elinde en çok 500 dönüm bırakılatak toprak derhal topraksız ya da toprağı yetmeyen, fukara köylüye bedava dağıtılmalıdır. Sulu ziraat yapılan yerlerde ağaya ençok 100 dönüm bırakılmalıdır.

Dış ticaret, bankacılık, sigortacılık, derhal millileştirilmelidir.

Temel sanayi kolları devlet eliyle kurulup veya geliştirilip halk yararına işletilmelidir.

Herkese iş, emeğine göre gelir ve insanca yaşama şartları sağlanmalıdır. Bu temel reformların yapılması, kapkaç kapitalizmin tahtından indirilmesi sömürünün kaynaklarının kurutulması demektir. Kapitalizm ekonominin temel direği halinde kaldıkça bu reformlardan hiç biri gerçekten başarılamaz. Yani ağalar, beyler takımı devlet çarkının başında kaldıkları sürece ne müreffeh Türkiye kurulur ne de «Düzen değişebilir.»

Şu halde yapılacak ilk iş emekçi sınıfların seçimlerden yararlanarak suyun başına geçmeleri, devlete ağırlıklarını koymalarıdır.

Politika sermayedar sınıflarla emekçi sınıflar arasında bir mücadeledir. Suyun başına geçip devlet çarkını kendi çıkarına çevirme mücadelesidir. Demokrasi bu mücadelenin temel insan haklarına dayalı bir anayasa çerçevesi içinde yürütülmesidir. Partiler bu iki sınıftan birinin menfaatini savunan kuruluşlardır. Hem sermayedardan hem emekçiden yana olduğunu söyleyen partiler aslında sermayedardan yana oldukları halde bunu gizlemek zorunda olan ve halkı aldatan kuruluşlardır. Türkiye İşçi Partisinden başka, kimden yana ve kime karşı olduğunu açıkça söyleyen bir parti yoktur. Biz emekçi sınıflardan yana olduğumuzu ve ağalara, kompradorlara, Amerikancı bürokratlara karşı olduğumuzu; egemenlik haklarımızı çiğneyen ikili anlaşmalara, güvenliğimizi ve bağımsızlığımızı tehdit eden NATO'ya karşı olduğumuzu açıkça söylüyoruz. Biz bu kapkaç kapitalizmine karşı olduğumuzu açıkça söylüyoruz. Biz halkın ezilmekten, sömürülmekten, horlanmaktan kurtulması için, ağırlığını devlet yönetimine koyması, köy kurullarından büyük meclise kadar, her organda alkın söz ve karar sahibi olması gerektiğini açıkça söylüyoruz. Ve de milletçe kalkınmamızın ancak kapitalist olmayan yoldan hürriyetçi Türk sosyalizmine geçmekle sağlanacağını açıkça söylüyoruz.

Birinci millî kurtuluş savaşımızın Gaziantep'i ikinci millî kurtuluşumuzda da köprü başlarından biridir.

Yiğit Antep'li emekçiler!

Ağalık düzenine son vermek için ileri!

Vurgun ve soygun düzenine son vermek için ileri!

Amerikan üslerini yurdumuzdan söküp atmak için ileri!

Köylüye toprak herkese iş vermek için ileri!

Emekçilerin orlanmadığı, ezilip sömürülmediğini herkesin gönlünce hür yaşadığı, tam bağımsız hürriyetçi sosyalist Türkiye'yi kurmak için ileri!

Seçim kampanyası

SEÇİM KAMPANYASI

Türkiye İşçi Partisi 1968 Kısmî Senato Seçimleri, Milletvekili Ara Seçimleri ve Mahalli Seçimleri'nde, İl örgütleri Genel Merkezle sıkı bir işbirliği yaparak çalışmışlardır. Parti örgütlerimizden aldığımız haberlere göre illerdeki seçim kampanyası ve çalışmalar şöyle yürütülmüştür :

AYDIN :

İzmir'de seçim kampanyasını açan Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, beraberindeki Genel Merkez heyeti ile birlikte Aydın'a da uğramış ve örgütün düzenlediği

kapalı salon toplantısına katılmıştır. Yüzlerce Aydın'lı, konuşmaları ilgi ile izlemiştir. Aynı gün Söke'de yapılan toplantıda Aybar, Genel Sekreter Nihat Sargın, Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden Behice Boran ve Sadun Aren, İstanbul Milletvekili Çetin Altan birer konuşma yapmışlardır. Toplantının yapıldığı sinema salonunu ve yanında bulunan yazlık sinema bahçesini hıncahınç dolduran Söke'liler bütün konuşmaları ilgi ile izlemişlerdir. Geç saatlere kadar devam eden toplantıdan sonra binlerce Söke'li Türkiye İşçi Partisi Genel Merkez Heyeti'ni tezahüratla uğurlamışlardır.

Aydın Türkiye İşçi Partisi Senatör adayı Nazife Cemgil sürekli olarak Aydın'da çalışmış, pek çok köyü ziyaret etmiştir. Cemgil, bu arada Aydın'ın bir çok ilçesinde örgütün düzenlediği kapalı salon toplantılarında konuşmalar yapmış ve emekçi halkımıza Türkiye İşçi Partisi'nin sınıfsal niteliğini anlatmıştır. Nazife Cemgil'in çalışmalarına gene Aydın senatör adaylarından olan Osman Fuat Toprakoğlu da katılmıştır. Türkiye İşçi Partisi adayları özellikle köylerde CHP'lilerin yaptığı aldatıcı propaganda ile mücadele etmek zorunda kalmışlardır. CHP'liler Türkiye İşçi Partisine akan oyları durdurmak için, 1969 seçimlerinde kendileri de oylarını Türkiye İşçi Partisine vereceklerini söyleyerek Senato seçimlerinde CHP'ye oy vermelerini istemişlerdir. Fakat uyanık halkımız CHP'lilerin yaptığı bu aldatıcı propagandaya kanmamışlardır. Aydın örgütü seçim kampanyasının son günü olan Cumartesi günü de Aydın'da bir kapalı salon toplantısı düzenlemiştir.

BOLU :

Bolu eski il başkanı ve senatör adayı Avni Jaji'nin yönetiminde yürütülen seçim kampanyası başarılı bir şekilde devam etmiş, özellikle köy gezileri büyük ilgi uyandırmıştır. Bolu örgütünün seçim kampanyasına 21 ve 24 Mayıs tarihleri arasında Kocaeli Senatörü Fatma Hikmet İşmen de katılmış Bolu'da Düzce'de, Gümüşova'da, Konuralp'de, Kaynaslı'da Belediye hoparlörlerinden emekçi halka hitap edilmiştir. Her yerde yüzlerce kişinin izlediği konuşmalar emekçi halk üzerinde çok olumlu etkiler uyandırmıştır. Bunun dışında gene hemen her ilçede kahve toplantıları yapılmış ve özellikle Konuralp ve Gümüşova kahvelerinde yapılan kahve toplatıları son derece olumlu geçmiştir. Bütün illerde olduğu gibi öteki partilerin Türkiye İşçi Partisi'ne yönelttikleri yalan ve iftiralar cevaplandırılmış, emekçi halkımız bu konuda uyarılarak iftiracıların maskeleri bir defa daha indirilmiştir.

ÇORUM :

Çorum İl örgütü seçim arefesinde kurulmasına rağmen, öteden beri çalışmakta olan Sungurlu ilçe örgütü ile sıkı bir işbirliği yaparak müessir bir seçim kampanyası yürütmüştür. Bu çalışmalara Çorum senatör adayı Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Matematik Doçentlerinden Mediha Oruç ve Milletvekili adaylarından Kâmil Karadeniz de katılmışlardır. Bu çalışmalardan ve emekçi halkımızın hızla uyanmasından memnun olmayan çıkarcı çevreler saldırılarını arttırmışlar ve hatta bu saldırılarını taşlı sopali bir seviyeye çıkarmışlardır. Alaca İlçesinde bir açık hava toplantısında konuşan senatör adayı Mahide Oruç ve milletvekili adayı Kâmil Karadeniz hakim çevrelerin kiralık adamlarının saldırısına uğramışlardır. Fakat çıkarcı çevrelerin yıldırma ve sindirme için düzenlediği bu saldırılar karşısında hiçbir yılgınlık göstermeyen iki adayımız, çalışmalarına kampanya sonuna kadar devam etmişlerdir.

İÇEL :

İçel'de seçim kampanyası örgütün canlı ve düzenli çalışması ile yürütülmüş, Ankara İl örgütünden olan İçel Senatör adayı Münir Cerit'in gayretli çalışmasıyla daha da canlı bir duruma girmiştir. Bu arada Genel Merkez heyetinin katıldığı Tarsus mitingini binlerce Tarsus'lu izlemiştir. Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, İstanbul milletvekili Sadun Aren ve Çetin Altan'ın konuşmaları İçel Seçim Kampanyasında geniş yankılar uyandırmıştır. Kendi imkânlarıyla bu mitinge katılan yüzlerce köylü, köylerindeki öteki emekçileri uyandırmışlardır. Bunların dışında İçel örgütü, ilçelerde pek çok kapalı salon toplantısı ve kahve sohbetleri düzenlemişler ve maddî olanaklarını zorlayarak köy köy dolaşmağa gayret sarfetmişlerdir.

KIRKLARELİ :

Kırklarelindeki seçim kampanyası örgütün çalışmasına katılan Kocaeli Senatörü Fatma Hikmet İşmen'in ve aynı il örgütünden olan senatör adayı Rahmi Tezsezer'in işbirliğiyle yürütülmüştür. Her ilde olduğu gibi bu ilimizde de emekçi yoksul köylüler partimize karşı yakın bir ilgi göstermişlerdir. Örgüt Kırklarelinin ilçelerinde kapalı salon toplantıları ve kahve toplantıları düzenlemiştir.

KIRŞEHİR :

Kırşehir senatör adayı Nevzat Köksal Mayıs ayının ilk günlerinde Kırşehir'e gitmiş ve sürekli olarak çalışmıştır. Kırşehir il örgütü başta İl Başkanı Cengiz Çelikten olmak üzere Koksal'la işbirliği yaparak çalışmalarını yürütmüşlerdir. Bu çalışmalara Konya milletvikili Yunus Koçak da zaman zaman katılmıştır. Türkiye İşçi Partisi örgütü Kırşehir'de başarılı iki açık hava toplantısı yapmıştır. Bu toplantılarda Köksal ve Koçak ilk defa seçime girdiğimiz bu ilimiz halkına partimizin emekten yana bir parti olduğunu anlatmışlardır. Kırşehir örgütü ayrıca Çiçekdağ ve Mucur ilçelerinde de açık hava toplantıları düzenlemiştir. Köylerde büyük bir ilgi gören Türkiye İşçi Partililer partimize katılan yeni üyelerin desteğini de alarak çalışmalarını hızlandırmışlardır. Çepni köyünden Hüseyin Polat Türkiye İşçi Partisi'nin ilkelerini halka anlatmakta büyük başarı göstermiştir.

KONYA :

Konya'da seçim çalışmaları Genel Sekreter yardımcısı ve Konya senatör adayı Minnetullah Haydaroğlu, Konya milletvekili Yunus Koçak, Genel Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Yılmaz, senatör adayı İhsan Güngör'ün başta il başkanı Ali Kurt olduğu halde Konya il ve ilçe örgütlerinin yakın işbirliği ile yürütülmüştür. Örgüt Koçak ve senatör adaylarının katılmasıyla Hadim'de, Kulu'-

→

yapıldığı kapalı salon toplantısını yüzlerce Bozkır'lı izlemiştir. Ayrıca Karaman'ın Kâzım Karabekir köyü ve Su Durağı bucağında büyük ilgi gören toplantılar düzenlenda, Cihanbeylide ve öteki ilçelerde kapalı salon toplantıları düzenlemiştir. Bu arada Bozkır ilçe kongresinin de miştir. Örgüte mensup parti görevlileri ve adaylar pek çok köyü ziyaret ederek sohbet toplantıları yapmışlardır. Partililerin özellikle toprak reformu konusunda yaptıkları konuşmalar Türkiye'nin en adaletsiz toprak dağılımının bulunduğu Konya köylerinde büyük bir ilgi ile karşılanmıştır.

MALATYA :

Malatya Türkiye İşçi Partisi örgütü eski il Başkanı ve Malatya senatör adayı Hayrettin Abacı'nın yönetiminde yürüttüğü seçim kampanyasına aralıksız devam etmiştir. Örgüt her yerde olduğu gibi ilçelerde kapalı salon toplantıları yapmış v emali imkânlarının elverdiği nisbette köyleri dolaşmıştır.

MANİSA :

Manisadaki seçim kampanyası eski İl Başkanı ve senatör adayı Cahit Tanör ve İl ve İlçe örgütleri tarafından yürütülmüştür. İzmir'de seçim kampanyasını açtıktan sonra Manisa örgütünün düzenlediği toplantıda da konuşan Genel Başkan Mehmet Ali Aybar ve beraberindeki Genel Merkez heyeti üyeleri seçim çalışmalarına büyük bir canlılık kazandırmıştır. Manisalıların büyük bir ilgi ile izledikleri bu toplantıdan başka il örgütü ve ilçeler çeşitli kapalı salon toplantıları ve kahve sohbetleri düzenlemişlerdir. Ayrıca pek çok köy gezilmiştir.

MARAŞ :

Maraş il örgütü Adana Milletvekili Ali Karcı ve senatör adayı Rauf Çapan'ın işbirliğiyle seçim kampanyasını yürütmüştür. Örgüt ilçelerde kapalı salon toplantıları ve köylerde kahve sohbetleri düzenlemiştir.

ORDU :

Seçim arefesinde Genel Başkan Mehmet Ali Aybarın Genel Sekreter Nihat Sargın ve öteki parti yöneticilerinin katıldığı kongre ile canlı bir şekilde seçim kampanyasına başlayan Ordu il örgütü kampanyayı seçime kadar büyük bir başarı ile yürütmüştür. Kars Milletvekili Adil Kurtel'in de katıldığı seçim çalışmaları Ordu'lu emekçi halkımız tarafından ilgi ile karşılanmıştır. Ordu senatör adaylarından Fikri Taştemel, Şehzat Ayartepe ve Mustafa Öncü'nün gayretli çalışmaları olumlu sonuçlar vermiştir. Adaylar örgütle sıkı bir işbirliği yaparak pek çok köyü gezmiş ve toplantılar düzenlemişlerdir.

SIVAS :

Meclis grubu Başkan Vekili ve İzmir Milletvekili Cemal Hakkı Selek'in yönetiminde yürütülen seçim kampanyasına senatör adayı Halis Kılıçkaya, Mehmet Emiroğlu ve bütün İl ve İlçe örgütleri katılmıştır. Sıvas örgütü Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın ve Türkiye İşçi Partisi Genel Merkezi heyetinin katıldığı başarılı bir miting de düzenlenmiştir. Binlerce Sıvas'lı Aybar, Boran, Aren ve Altan'ın konuşmalarını ilgi ile izlemişlerdir. Sıvas örgütü ve adayları köy dolaşmalarına büyük önem vermişler ve pek çok köyde toplantılar düzenlemişlerdir. Ayrıca hemen hemen bütün ilçelerde Belediye hoparlörlerinden halka hitap etmek imkânını sağlamışlardır. Bu arada Şarkışla'da düzenledikleri açık hava toplantısı CHP ve AP militanlarının saldırısına uğramış ve Türkiye İşçi Partili hatipler konuşturulmamak istenmiştir. Saldırı Türkiye İşçi Partililerin daha önce aynı meydanda bu iki partinin yaptığı ithamlara cevap verileceğini ilân etmeleri üzerine meydana gelmiştir.

İZMİR ÇALIŞMALARI

TİP Genel Sekreteri Senatör Adayı Nihat Sargın, TİP adayları, mahallî teşkilât yöneticileri ve iki kez İzmir'e gelerek gezilere ve büyük İzmir mitingine katılan Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, Merkez Yürütme Kurulu üyeleri Behice Boran ve Sadun Aren ile İstanbul Milletvekili Çetin Altan; çok sık düzenlenen gezilerde, pek çok toplantıda hazır bulunmuşlar ve Ege'li emekçilerle konuşmuşlardır.

Gerek İzmir Merkez İlçesi'nin çeşitli semtlerinde, gerekse diğer ilçe bucak ve köylerinde muhtelif ekipler halinde yoğun bor propaganda kampanyasına girişilmiştir.

Kampanyanın ilk günü düzenlenen büyük İzmir mitinginden sonra harekete geçen ekipler, İzmir'in özellikle çalışan sınıfının yoğun bulunduğu Karşıyaka (Çiğli, Şemikler, Çay Mahallesi), Merkez İlçeye bağlı Gültepe, Yeşilyurt ,Samantepe) Buca, Bornova, Çamdibi, dış ilçeler-şildere Namazgâh, Eşrefpaşa, Gaziemir, Uumaovası, Yeden Ödemiş, Kiraz, Bayındır, Tepeköy, Selçuk, Çeşme (Alacatı), Torbalı, Menemen (Aliağa), Urla, Seferihisar, Tire Bergama'da kapalı solan toplantıları, mitingler yapmışlardır.

Binlerce kişinin izlediği İzmir mitinginin ertesi günü, Nihat Sargın ve Çetin Altan, Selçuk'a ve köylerine gitmişler ve burada halkın büyük sevgigösterisiyle karşılanmışlardır. Daha sonra Sargın ve Behice Boran'dan kurulu bir TİP heyeti, bir heyet bir kez daha Selçuk'a gitmişler ve eskisinden daha büyük bir emekçi kalabalığı, Sargınve Boran'ın konuşmalarını dinlemiştir.

Büyük İzmir mitingine katılan Genel Başkan Aybar ve beraberindekiler, ikinci kez Ege've gelişlerinde, İzmir'in ilçe ve köylerine de gitmişler: Karşıyaka (Şemikler), Bornova ve Gültepe'de büyük sevgi gösterileriyle karşılanmışlardır. TİP yöneticileri Gültepe'de 1500 kişilik bir kalabalık dinlemiş, Bornova'lı gençler, marşlar söyliyerek TİP heyetini uğurlamışlardır.

Daha sonra Kiraz ve Ödemiş'e gidilmiş, buralardaki salon toplantılarında hazır bulunulmuştur. Sadun Aren'in köylerce yapılan toplantılara, Nihat Sargın'ın Torbalı mitingine katıldığı ertesi gün, Alaçatı kapalı salon toplantısı yapılmış, ayrıca, köyler gezilmiştir.

Ege'li emekçiler TİP heyetlerini her yerde içten gelen sevgi gösterileriyle karşılamışlardır. İktidardan ümidini kesmiş Ege'li vatanraslar, bir çıkar yol bulmak amacıyla TİP'e yönelmiş halk kitleleri, kendiliğinden TİP örgütü kurmak için harekete geçen ve kendini TİP temsilcisi olarak tanıtan köylü vatandaşlar, her gidilen köyde TİP heyetini karşılamışlardır.

Seçim kampanyası

ZONGULDAK

Özellikle yayın yolu ile başladıkları seçim çalışmalarına aralıksız ve düzenli bir şekilde devam eden Zonguldak il ve ilçe örgütleri; Kocaeli senatörü Fatma Hikmet İşmen, Zonguldak Senatör adayları Adnan Cemgil, Naili Severge ile yaptıkları yakın işbirliği ile emekçi halk arasında etken bir kampanya haline getirmişlerdir. 13 — 20 Mayıs tarihleri arasında birinci kısmını yürüttükleri gezi programında Kozlu, Karadon, Gelik, Çaydamar, Ereğli bölgelerinde kapalı salon toplantıları yapmışlardır. Bütün toplantılar Zonguldak'ın emekçi halkı tarafından büyük bir ilgi ile karşılanmıştır. 18 Mayıs günü Zonguldak'ta yapılan açık hava toplantısını binlerce emekçi izlemiş, konuşmacıların sözleri yer yer sevgi gösterileriyle kesilmiştir. Toplantıdan sonra Zonguldak maden işçileri Türkiye İşçi Partisi geri grubunu ziyaret ederek kendilerini katlamışlardır. Toplantıda bir konuşma yapan Kocaeli Senatörü Fatma Hikmet İşmen, alkışlarla karşılanan uzun konuşmasını şu sözlerle bitirmiştir: «2 Haziran seçimleri, ne bir iktidarı değiştirecek, ne de yeni bir iktidarı getirecektir. Fakat bu seçimler, Türk emekçi halkının, kendi örgütü Türkiye İşçi Partisine vereceği oylarla, bu güne kadar kanını canını emen bu insafsız sermayedar sınıflara bir ihtar olacaktır».

Kampanyanın ikinci kısmında Türkiye İşçi Partisi gezi grubu Zonguldak ilçelerini tekrar dolaşmış ve buralarda açık ve kapalı salon toplantıları yapmışlar ayrıca İhsaniye, Bartın, Filyos'ta da toplantılar düzenlemişlerdir. Seçim gününe kadar aralıksız yürütülen kampanya Zonguldak emekçi halkı üzerinde çok olumlu etkileri olmuştur.

Milletimiz genç bir millettir

TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, İstanbul Mitinğinde Aşağıdaki Konuşmayı yapmıştır.

Koca İstanbul'un yiğit emekçileri; İşçi kardeşler ,köylüler, küçük esnaflar, hünerli zanaatkârlar, dertli küçük memurlar, çilekeş dullar, yetimler. Ve de devrimci, yürekli mert gençler; Kardeşlerim, yurdun tüm emekçileri kurtuluşun anahtarı sizlerin elinde.

İstanbul halkı uyanıktır. İstanbul halkı gün görmüş, tarihin acı tatlı günlerinden çok dersler almış fedakâr bir halktır. Fakat sömürü yılanının başı buradadır; bu bin yıllık Bizans Osmanlı kırması şehirdedir. Kapkaç kapitalizmi ahtapot kollarını yurdun dört yanına buradan uzatır. Sömürünün merkezi burasıdır. Sömürücüler Adana'nın. Urfa'nın, Söke'nin, Diyarbakır'ın ağaları Ankara'nın yöneticileri, teknokratları, bürokratları plânlarını burada tezgâhlarlar. Çünkü dışa bağlı sermaye piyasasının merkezi buradadır. İthalâtçılar, ihracaatçılar, montajcıların merkezi burasıdır. Büyük vurgunlar burada plânlanır. Göbeği dışarıya bağlı kapkaç kapitalizminin melun beyni İstanbul'dadır. Kapitülâsyonlar İstanbul'da imzalandı; 19. yüzyılda kapitalizme yurdun kapısı İstanbul'dan açıldı; mütareke yıllarında Vahdettin Damat Ferit iktidarının hain idaresi İstanbul'daydı. İşbirlikçiler, satılmışlar emperyalizmle İstanbul'da kucak kucağa idiler.

Ama Sultan Ahmet mitingini yapanlar da İstanbul'daydı. Mustafa Kemal kurtuluş plânlarını İstanbul'da hazırladı. İngiliz, Fransız cephanelikleri, silâh depoları İstanbul'da basıldı ve düşmandan alınan ilk silâhlar Anadolu'ya İstanbul'dan götürüldü ve de işgal orduları ile beraber Vahdettinler, Damat Feritler İstanbul'dan kovuldu. Ve de yıllarca sonra Amerikan Emperyalizmi ile içli dışlı olan istibdata karşı gençler 28 Nisanda ilk olarak İstanbul'da baş kaldırdılar. Ve de emekçi sınıfların biricik kurtuluş umudu Türkiye İşçi Partisi İstanbul'da kuruldu. Sosyalizmi halka götüren akım kaynağını İstanbul'dan aldı. Türkiye İşçi Partisi ilk kütle hareketlerini burada, İstanbul'da yaptı ve bugün 1969 u müjdeleyen şu muazzam kalabalık İstanbul'un yiğit emekçi halkının, İstanbul'lu gençlerin kalabalığıdır. Hepinize saygılar, başarılar, sevgiler.

Her işin başı işçilerin, köylülerin, küçük esnafların, zanaatkârların, arkasız küçük memurların, dul ve yetimlerin yani emekçi sınıf ve tabakaların devlete sahip çıkmaları, devlet işlerine ağırlıklarını koymaları, toplum işlerinde söz ve karar sahibi olmalarıdır. Bu olmadıkça ne kalkınma olur, ne refah olur, ne huzur olur, ne de demokrasi ve sosyalizm olur. Ezilmişlikten kurtulmanın, horlanmaktan kurtulmanın, içli dışlı sömürüye son vermenin ve Amerikan askerini yurdumuzdan söküp atmanın başka yolu yoktur. Hızla kalkınan bağımsız bir Türkiye kurmanın başka yolu yoktur.

Bu işte genç kuşaklara büyük görevler düşüyor. Gençler yaradılışları itibariyle her türlü kötülüğe, geriliğe, tutuculuğa karşıdırlar. Gençler, özgürlükten yanadırlar; doğrudan, iyiden, güzelden yanadırlar. Ve de sömürüye, eşitsizliğe karşıdırlar. Gençlerin bu kapkaç düzeni ile hiç bir bağları yoktur. Bu kapkaç düzeninden genç kuşakların bekledikleri hiç bir şey yoktur. Onlar istibdatın her çeşitine karşıdırlar. Onlar baskı rejimlerine karşıdırlar. Onlar herhangi bir küçük hesap yapmadan, güzel ve mutlu bir dünya kurmak için her fedakârlığı göze almaya hazırdırlar. 1960 da içine girdiğimiz yeni devrimler dönemini gençler açtı. Yeni Anayasamız onların devrimci çıkışları ve verdikleri kurbanlarla yaratılan sosyal ortamda hazırlanmıştır. 27 Mayıs hareketi gençlerin devrimci mücadeleleri sayesinde mümkün olmuştur. Bugün de kapkaç düzenini temelden değiştirme işinde, Amerikalıları yurdumuzdan söküp atma işinde ve de hürriyetçi Türk Sosyalizmini kurma işinde gençlere büyük sorumluluklar düşüyor : Emekçi halk sınıflarının uyanışını hızlandırmak ve işçileri, köylüleri küçük esnafları, zanaatkârları, arkasız memurları, dulları, yetimleri Türkiye İşçi Partisi saflarında siyasi bir güç halinde örgütlemek işlerinde genç kuşaklar birinci derecede vazifelidirler. Bunu en kolay şekilde başaracak olan onlardır. Çünkü, emekçi sınıfların devrimciliğini onlar, yani genç kuşaklar temsil etmektedirler.

→

Milletimiz genç bir millettir

Gençler, genç köylüler, genç esnaflar, genç zanaatkârlar, genç memurlar emekçi sınıflarının en hareketli unsurlarını teşkil etmektedirler.

Bu sözlerimizden de anlaşılıyor ki; biz gençlik derken sadece üniversitelerde, yüksek okullarda okuyan gençleri anlamıyoruz. Biz genç kuşaklar deıken, her sınıf halktan, hattâ hâkim sınıflara mensup olanlardan, halktan yana olanları da içine alan Türk gençliğinin tümünü kastediyoruz. Nüfusumuzun yüzde 65'i gençtir. Yani 30 yaşın altındadır. Milletimiz genç bir millettir. Yarınlara, güzel günlere dönük bir millettir. Bu uğursuz sömürü düzenini değiştirecek olanlar emekçi sınıfların genç unsurlarıdır. Üniversitelerde, yüksek okullarda okuyan gençler, işçi gençlerin, köylü gençlerin, zanaatkâr, küçük esnaf gençlerni, memur gençlerin arasına karışmalıdırlar; onlarla kaynaşmalı ve onların sınıfsal ağırlığından güç kazanmalıdırlar. Böylece gençlik hareketleri köklenecektir. Genç kuşakları, ezilmişliğe, sömürüye eyvallaf dedirtecek tutuculuğa, gericiliğe boyun eğdirtecek gerçek hiç bir etken yoktur. Genç kuşaklar «hanede evlâd ü ayal var» deyip meskenete tahammül edecek bir sosyal nasırlaşma içine henüz girmemişlerdir. Onlar Türkiye İşçi Partisi gibi gençtirler ve yarınlarına dönüktürler. Türkiye İşçi Partisi sınıflarında Anayasaya asıl onlar sahip çıkacaktır; Türkiye İşçi Partisi saflarında iktidara asıl onlar yürüyecektir ve de emekçi sınıflar devlete ağırlığı asıl genç kuşaklarla koyacaklar, temelli reformlar asıl onların eliyle gerçekleşecektir. Amerikalıyı yurdumuzdan asıl onlar söküp atacaklar ve de tam bağımsız, hürriyetçi sosyalist Türkiye'yi asıl onlar kuracaklardır.

Çok kötü iktidarlar gelip geçmiştir. Ama AP iktidarı kadar kötüsü hiç gelmemiştir. Tarihimizin hiç bir döneminde içli dışlı sömürü mekanizması emekçi halkın sırtına bu derece yüklenmemiştir Sefalet, işsizlik, açlık, cehalet hiç bir zaman bu dereeyi bulmamıştır. Emekçi sınıflarla sömürücü sermayedar sınıflar arasındaki uçurum hiç bir dönemde bu kadar derin olmamıştır. Millî gelirin bölünmesi hiç bir zaman bu kadar adaletsiz olmamıştır. Ve de yalan, iki yüzlülük, kaba kuvvet, gericilik hiç bir vakit böylesine bir siyaset aracı haline getirilmemiştir. En kötü iktidarların bile çiğniyemiyeceği bazı ahlâk ve hukuk prensipleri vardır. Bu sınır vatandaş için bir teminattır. Vatandaş bilir ki, iktidar bu sınırı çiğneyemez. Oysa AP iktidarı için çiğnenmiyecek hiç bir ahlâk ve hukuk prensibi yoktur. Gece yarısı Büyük Meclisi basıp ve de kaba kuvveti Meclise sokup, ertesi gün haktan, hukuktan demokrasiye, Anayasaya, insan hak ve hürriyetlerine saygılı olmaktan söz açmaktan çekinmezler. İkili andlaşmaları yürürlükte tutarlar, geçmiş iktidarın Amerikalılara verdiği imtiyazlara ilişmezler; Amerikan askerî üsleri kalbimizde saplanmış bir hançer giui durur ve bu baylar kalkıp millet kürsüsünden : «Türkiye'de üs yoktur, Türkiye'nin bir tek çakılı bile yabancılara verilmez» derler. Oysa petrolümüzü Amerikan kampanyalarına, yabancı sermayedarlara peşkeş çekmektedirler. Yalan, iki yüzlülük tarihimizin hiç birı döneminde böylesine alıp yürümemiştir.

Ama tarihimizde güzel günler, kurtuluş günü de hiç bir zaman bugün olduğu kadar bize yaklaşmamıştır. Çünkü tarihimizin hiç bir döneminde emekçi sınıflar böylesine bir uyanış içine girmemişlerdir. Köylere giriniz, köy kahvelerinde Türkiye İşçi Partisinin sosyalist kurtuluş yolu konuşulmaktadır. Halkımız kendisinin ayrı bir sınıf teşkil ettiğini açıkça görmeye başlamıştır. Bu uyanız kendi sınıfsal varlığını bilinçle kavrayış hareketi bir çığ gibi büyümektedir. Sömürücü sınıfların politikacıları artık halkın karşısına çıkabilmek için Türkiye İşçi Partisinin parmak bastığı sosyal yaraları dillerine dolamak zorunda kalıyorlar. Onlar da sefaletten, işsizlikten, cehaletten bahsediyorlar. Hattâ bu düzenin değiştirilmesi gerektiğini söyleyenler bile var. Ama egne de halkı kandırmaktan umut kesmiş değiller. Oylarınızı bize verirseniz biz bozuk düzen işleri düzelteceğiz, diyarlar. Fakat emekçiler, köylüler, işçiler artık bu çirkin politikacılara : «Şimdiye kadar niçin düzeltmediniz? Siz sermayedardan yana mısınız, emekçi sınıftan yana mısınız?» diye soruyor. Bir çok köyler, Türkiye İşçi Partisinden başkasını köylerine sokmama kararını almışlardır.

Türkiye temelden değişiyor. Yepyeni bir gidiş başlamıştır. Bu gidişin sonu emekçilerin suyun başına geçmesidir. Bu gidişi durdurmak, hattâ yavaşlatmak kimsenin gücünde değildir. Kompradorlar, ağalar ve püce politikacılarla efendileri Amerika bu gidişi hırs bürümüş, öfkeli gözlerle, fakat acz içinde seyrediyorlar. Şüphesiz halka daha bir çok kötülük edeceklerdir. Fakat işin artık sonu geldiğini onlar da görüyorlar, anlıyorlar. Telâşları, hırçınlıkları, yalanları, zorbalıkları bundandır.

Emekçi sınıflar, genç kuşaklar, kapkaç kapitalizmine son vermek için İLERİ!

Amerikan emperyalizmini ve yabancı nüfuzunu yurdumuzdan söküp atmak için İLERİ!

Emekçi sınıfların ağırlığında tam bağımsız, demokratik, hürriyetçi Türkiye Sosyalizmini kurmak için güzel mutlu günlere doğru İLERİ!

TİP'in radyo konuşmaları

2 Haziran 1968 tarihinde yapılacak Kısmî Senato, Milletvekili ara ve Mahallî Seçimlerle ilgili radyo konuşmaları, büyük ilgi uyandırmıştır.

TİP'in propaganda konuşmaları, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın geçen sayımızda, tam metnini ilâve olarak verdiğimiz konuşmasıyla başlamış, daha sonra sırasıyla Genel Sekreter ve Ankara Milletvekili Rıza Kuas, Genel Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Ali Aslan, Ankara Belediye Başkan Adayı Celâl Beyaz, Genel Yönetim Kurulu Üyesi Yaşar Kemal Gökçeli, Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve İstanbul Milletvekili Prof. Sadun Aren, Genel Yönetim Kurulu Üyesi, Zonguldak İl Başkanı ve Belediye Başkan adayı Hüsamettin Güven, İstanbul Milletvekili Adayı İhsanî Sırlıoğlu, parti üyesi Naci Eren, parti üyesi ve Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrenci Derneği Başkanı Murat Koğacıoğlu. İstanbul İl Başkanı ve Belediye Başkan adayı Şinasi Kaya, Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Urfa Milletvekili Behice Boran, Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve Malatya eski İl Başkanı Hayrettin Abacı, İstanbul Milletvekili Çetin Altan ve Genel Sekreter ve İzmir Senatör adayı Nihat Sargın konuşmuşlardır.

Konuşmalar, ana hatlarıyla şöyledir :

KUAS : «ŞİMDİ İKİNCİ KURUTULUŞ SAVAŞI VERİYORUZ...»

Konuşmasında genellikle işçi haklarından söz eden TİP Genel Sekreteri Rıza Kuas, iktidara gelmeden halka birçok vaadlerde bulunan Adalet Partisi'nin, bu vaadlerinin hiçbirini gerçekleştirmediğini hatırlatmış, gerçekleştirilemeyen bu vaadleri ödenmeyen bir borç senedine benzeterek söyle demiştir : «Bütün bunları Adalet Partisi iktidarı hükümet programında sıralayarak, halka bir borç senedi gibi sundu. Fakat bu senedin sahte olduğunu sen de anladın. Bugün gene karşına çıkıp senden oy isteyen bu adamlar, taahhütlerini yerine getirmemiş olmanın utancını duyuyorlar mı? Ne gezer? Büyük bir pişkinlik içinde, bütün vaadlerini yerine getirmiş olduklarını söylüyor ve üstelik yeni vaadlerde bulunuyorlar. Kardeşim, bu adamlardan sana hayır gelmez. Onlar, kendilerinin ve kompradorların menfaatlerini allayıp, pullayıp, sana, senin menfaatinmiş gibi gösterirler. Mesele, senin oyunu almaktır.»

Kuas, sonra meseleyi sınıf farklılaşması açısından ele almış, hâkim sınıfların çıkarları ile emekçi halk sınıflarının çıkarlarının bir olmadığını örneklerle açıklamıştır.

Hükümetin, Toplu Sözleşme, Grev ve Lokavt Kanunu'nu işçi sınıfı aleyhine değiştirmek, kıdem ve ihbar tazminatlarını kaldırmak için giriştiği çabaların işbirlikçi sendikalar tarafından da desteklendiğini belirterek konuşmasına devam eden Kuas, «Türkiye İşçi Partisi, işçilerimize ve emekçi halkımıza karşı yapılan bu haksızlıkların peşini bırakmayacaktır. Ve de bunları yapanların peşlerini hiçbir zaman bırakmayacaktır. Çünkü Türkiye İşçi Partisi, emekçi halkımızın biricik gerçek temsilcisidir» demiştir.

Konuşmasının sonunda, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramı'nı kutlayan TİP Genel Sekreteri. sözlerini söyle bitirmiştir :

«Şimdi ikinci bir Kurtuluş Savaşı veriyoruz. Türkiye İşçi Partisi öncülüğünde Amerikan emperyalizmine karşı giriştiğimiz bu kurtuluş savaşımızı da zaferle sonuçlandıracağız. Yabancı tesirinden arınmış bağımsız ve demokratik sosyalist bir Türkiye'yi hep birlikte kuracağız.»

ASLAN : «KUTSAL SAVAŞTAKİ YERİNİZİ ALIN...»

TİP Genel Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Ali Aslan, konuşmasında genel olarak

Doğu'nun dertlerini ele almış, özetle şöyle demiştir :

«Ezilen, horlanan, sömürülen kardeşlerim. Türkiye geri bırakılmış bir ülkedir. Büyük tüccarlar, ağalar ve Amerikancı bürokratlar Amerikan emparyalizmi ile işbirliği yaparak Türkiye'nin emekçi halkını sömürmekte, ezmektedirler. Türkiye'yi dünyanın en geri ve yoksul ülkelerinden biri haline getirmişlerdir. Bir avuç işbirlikçinin dışında milyonlarca insanın işsiz, topraksız, yoksul, cahil ve perişan bırakıldığı, ezildiği, horlandığı haksız bir soygun düzeni kurmuşlardır. Türkiye çapındaki bu sömürü doğuda daha ağır ve ezici bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Nitekim devlet yayınlarında da bu dengesizlik açıkça görülüyor. Meselâ fert başına düşen millî gelir Manisa'da 2350 lira iken Hakkâri'de 255 lira, Aydın'da 2000 lira iken Ağrı'da 500 liradır. Devlet Plânlama Teşkilâtı yayınları doğunun 14 ilinin, Türkiye'nin en kötü durumundaki iller grubunda olduğunu göteriyor. Sanayi tesisleri ve diğer bir çok yatırımlar batının bir kaç ilinde toplanmıştır.

Doğu yolsuz, okulsuz, susuz köyleri ile ilk çağın mağara hayatını yaşıyor. Milyonlarca işsiz insan sefaletin, cehaletin kucağına terkedilmiştir. Doğu Anadolu gelip geçen iktidarlar tarafından sömürge gibi idare edilmiş, doğulu sömürge halkı muamelesi görmüştür.»

Aslan, daha sonra, seçim öncesi doğuya yatırım vaadeden politikacıların sözüne kanmamak gerektiğini belirtmiş, özel teşebbüsün doğuya yatırım yapmayacağını ifade ederek, doğu kalkınmasının ancak devlet eliyle gerçekleştirilebileceğini söylemiştir.

Alevî vatandaşlarımıza farklı muamele edilmesini de söz konusu eden Mehmet Ali Aslan, bu tutumun Anayasa'ya aykırı olduğunu belirtmiş, konuşmasını şöyle bitirmiştir :

«Emperyalizmin, bütün gücüne rağmen, her gün bir kalesi düşüyor ve yeniliyor. Bu tarihi gidişi durdurmak mümkün değildir. Emperyalizmin yerli işbirlikçileri ise daha da gücsüz daha da şaşkın ve perişandır . Onlar korku içindedirler.»

BEYAZ : «DÜNYA NİMETLERİNE KAVUŞMAK İÇİN, BU GİDİŞE DUR DEMELİSİNİZ...»

Türkiye İşçi Partisi Ankara Belediye Başkan Adayı Celâl Beyaz, konuşmasında, topraksızlığın doğurduğu gecekondu probleminin önemine değinmiş, «Adaletsizliğin en amansızı, toprak dağılımının eşitsizliğindedir. Bu yüzden topraklar verimsiz işlenir. Bu yüzden köylüler topraksız kalır. Topraksız köylü şehirlere koşar. Şehre gelen için iş yoktur. Çünkü bu düzen, fabrikalar kurmayan bir kapkaç düzenidir...» demiştir.

TİP'in mahallî idareler yönetimine büyük ölçüde katılacağını sezen iktidarın, belediyeleri plânlı şekilde güçsüz bıraktığını belirten Beyaz, oturulan gecekonduların ruhsatlı olsun olmasın, dokunulmazlığı bulunduğunu hatırlatmış, bir lûtufta bulunur gibi tapu vaadleriyle kandırılmamasını halktan istemiştir.

Beyaz, şöyle demiştir :

«Siz, Ankara'lı gecekonducular; siz de her Ankara'lı kadar mebusu, vekili, profesörü, tüccarı, umum müdürü kadar Ankara'lısınız. Belediye harcamalarında en zengin, en kodaman olanla eşit bir paya hakkınız vardır. Bu hakkınızı biliniz. Bu hakkınıza sahip çıkınız.»

Ankara Belediye Başkan Adayı, konuşmasına şöyle devam etmiştir :

«Bugün içinde bulunduğumuz bazı gerçeklere bir bakalım : bir yanda zahmetsiz kazanılan büyük servetlerin gösterişi ve sefahati, diğer tarafta gecekondu sefaleti. Ve de Anadolu'da yer yer yaşanan mağara hayatı... Bugün Ankara'da halkın % 32 si gelinlik çağa gelmiş kızları, askerlik yaşına gelmiş oğulları ile tek odalı evlerde barınırken her biri 150 metre kare büyüklüğünde 10 binden fazla lüks mesken boş duruyor. Gecekonduların yol, su, kanalizasyon, temizlik, taşıt, park, bahçe, çocuk yuvası, sağlık, kültür, sanat, spor tesisleri, eğlence yerleri ihtiyaçları ortadadır. Unutmayalım ki, bugün Ankara'da 70 bin gecekondu vardır. Bu 70 bin gecekonduda şehir nüfusunun 100 kişide 60 kişisi barınmaktadır.»

Celâl Beyaz daha sonra, Türkiye İşçi Partisi seçimi kazanınca, gecekondu ağalığına son verileceğini, aracı ve karaborsacı sömürüsünün önünün alınacağını, Belediye Tüketim Kooperatifi kurarak, halkın aldatılmasının önünün alınacağını, iltimas ve rüşvete son verileceğini, emekçi halkın hastahane kapılarında sürünmeyeceğini, emekçi halkın mahallerinde belediye hizmetlerinin eksiksiz uygulanacağını belirterek konuşmasını bitirmiştir.

YAŞAR KEMAL : «EN GÜZEL YAŞAMAK, KÖYLÜ VE İŞÇİNİN HAKKIDIR»

TİP Genel Yönetim Kurulu Üyesi Yaşar Kemal Gökçeli de, düzenin adaletsizliğine önemle değinmiş, yeni Anayasa'mızın ışığında zengiler ve zengin partilerinin ışık görmüş baykuşa döndüklerini söylemiştir. Gökçeli, şöyle demiştir :

«Zenginler yedi yıl evveline kadar köylülere, işçilere parti kurdurmadılar. Kurulan partileri kapattılar. Ama Türk milletinin tasdik ettiği güzelim Anayasa Türkiye İşçi Partisinin kurulmasına yol verdi. Ve Türkiye İşçi Partisini öz be öz işçiler kurdular. Bunun karşısında zenginler ve de onların partileri ışık görmüş baykuşa döndüler.»

TİP Genel Yönetim Kurulu Üyesi, daha sonra toprak problemine de önemle değinmiş, eğitim, konut, alanlarında rastlanan adaletsizlik, tefecilik, küçük esnaflar ve genel çizgileriyle yoksulluk sorunlarıyla ilgili konuşmasında, özetle şunları söylemiştir :

«Biz ne diyoruz biz? Köylünün, fakir fukaranın bir mezarlık toprağı yok, zenginlerin çiftlik çiftlik tarlaları var. Hem de binlerce dönümlük. Köylüler de bu topraklar için kan döktü, eey zenginler, hemi de sizden daha çok bu topraklar esas köylünün hakkıdır. Köylü mutlaka mutlaka toprağa sahip olacaktır. işte biz böyle diyoruz. Onlar, köylülerin bu topraklarda hakkı yok diyemiyorlar. Köylüden korkuyorlar.

Biz diyoruk ki ey ağalar, ey zenginler, sizin çocuklarınız Avrupalarda okuyor, bizim çocuklarımız da okuyacaktır. Bu hakkı elinizden söke söke alacağız.

Biz diyoruz ki, sizin sıra sıra göklere ağmış apartmanlarınız var. Fakir fıkaranın başlarını sokacak bir deliği bile yok. Biz diyoruz ki, en güzel evlerde oturmak çalışan işçinin, çalışan köylünün en büyük hakkıdır. Bu hakkı sömürcülerden kopara kopara alacağız.

Biz diyoruz ki; ey ağa, ey zengin senin bankalar dolusu paran var. Hem de yabancı bankalarda. Köylü, işçi meteliğe kurşun sıkıyor. Bu memlekette en güzel yaşayış köylünün ve işçinin yaşayışı olacak. Çünkü üreten odur. Çünkü çalışan odur. En güzel yaşamak onun hakkıdır.

Biz diyoruz ki; tefeciliği besleyen hükümettir. Geliştiren, büyüten bu bozuk düzendir. Köylüyü tefeciye kul edenler bunlardır. Bankalar, istedikleri kadar krediyi eken biçen köylüye vereceklerdir. Hem de bunun üstesinden İşçi Partisi gelecektir.

Biz diyoruz ki : küçük esnafın da, kunduracının, terzinin, ayakkabıcının da tezgah başında gününü gün edenin de, tutar bir dalı yok. Hükümet gibi hükümet onlara da gerektiği kadar kredi verir, işte biz esnaf kardeşlerimizi de kimseye muhtaç etmiyeceğiz.

Reylerinizi Türkiye İşçi Partisi'ne verin ki kula kulluk ortadan kalksın. Bu yoksulluk bu perişanlık ortadan kalksın. Şu Amerikalılar Türkiye'den gitsin.»

AREN : «HALK, LUTUF DEĞİL İKTİDARIN KENDİSİNİ İSTİYOR»

TİP Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve İstanbul Milletvekili Profesör Sadun Aren, konuşmasına, büyük toprak ağalarının büyük tüccar ve sermayedarların, memleket yönetiminde söz sahibi olduklarını, buna karşılık, emekçi halk sınıflarının devlet yönetiminde bugüne kadar söz sahibi olamakdıklarını belirterek başlamış, bu adaletsizliğin yanıbaşında, bu düzenin, kalkınmamıza da engel olduğunu ifade ederek, şöyle demiştir :

«Düzen değiştirilmediği için, son 15 yıl içinde millî gelirimiz bir misli artmış, fakat gelir dağılımındaki adaletsizlik, yani fakirler-

le zenginler arasındaki fark daha da çoğalmıştır. Sermayedar sınıflar, emekçi halkı daha çok sömürebilmek, daha zengin olabilmek ve ayni zamanda bu düzeni muhafa etmek ve sürdürebilmek için yabancılarla da işbirliği yapmışlar, memleketin kapılarını yabancı sermayeye açmışlardır.»

Daha sonra plân konusuna değinen Aren, bu düzende yapılan kalkınma plânlarıyla kalkınmanın sağlanamayacağını belirtmiş, böyle bir düzende «ancak sömürünün plânlandığını ifade etmiştir.

Aren şöyle devam etmiştir:

«Nüfusumuzun büyük çoğunluğu emekçidir. Ama emekçiler dağınıktır. Bundan ötürü siyasi bir güc, bir kuvvet halinde değildirler. Gene bundan ötürü devlet yönetimine ağırlıklarını koyamamışlardır, sözlerini geçirememişlerdir. Siyasi bir güç olmanın tek yolu emekçi halkın da kendi partisi içinde toplanmasıdır. Böylece seçim yoluyla meclislere girer, iktidara geçer ve devlet yönetimine ağırlığını koyarak bu düzeni kendi yararına olarak değiştirir. Toprak reformunu yapar, dış ticareti, banka ve sigortacılığı devletleştirir, büyük işleri devlet eliyle halk yararına kurup işletir. Ve de yabancı askerleri ve yabancı sermayeyi yurdumuzdan çıkarır. Böylece kimsenin kimseyi sömüremediği kimsenin kimseseye mecbur ve mahkum olmadığı, herkesin başı dik kendi kendisinin efendisi olduğu bir düzen, bir vatan kurulmuş olur.»

TİP Merkez Yürütme Kurulu Üyesi Aren, konuşmasını şöyle bitirmiştir :

«Bunun için emekçi kardeşim Türkiye İşçi Partisi'ne gir, ona sahip çık, yönetimini eline al, Ve bu yolla senden yana aydınlarla birlikte Meclislere de sen gir. Su başlarını sen tut. Yoksulluktan kurtulmanın, ezilmişlikten kurtulmanın tek çıkar yolu, tek kurtuluş yolu budur. Bundan başka yol yoktur.

Emekçi kardeşlerim,

Dalga dalga İşçi Partisi'nde birleşiyoruz, güçleniyoruz. Toprak ağalarının, sömürücü sermayedarların, işbirlikçilerin ve onların adamlarının, ve de onların iktidarlarının telâşı ve İşçi Partisi'ne yönelttikleri beyhude saldırılar bundandır. Ama bunlar zavallı çırpınışlardır. Emekçi halkımız uyanmakta ve sümürücülerin karşısına bütün heybetiyle dikilmekte, onları gölgesiyle ezmektedir. Artık emekçi halkımız iktidardakilerden lûtuf istemekten, hak istemekten vaz geçti. Çünkü iktidarın kendisini istiyor.»

GÜVEN: «NEDİR BU KORKUNUZ? KARANLIK İŞLER Mİ ÇEVİRİYORSUNUZ?»

Genel Yönetim Kurulu üyesi, Zonguldak İl Başkanı ve Belediye Başkan adayı Hüsamettin Güven, konuşmasında, 28 yıllık bir maden işçisi olarak, çok ağır koşullar altında çalışan maden işçilerinin durumlarını dile getirmiş, işçi ve köylülere seslenerek, «Zengin sınıfın demir ökçeleri altında ezildiğin yeter..» demiştir.

Güven, Zonguldak'daki iş koşullarını ve maden işçilerinin nasıl ezilip sömürüldüklerini anlattıktan sonra, maden işçisinin sadece dirisinin değil, ölüsünün bile sömürüldüğünü söyleyerek, hâlen 9 bin iş kazası, 6 bin meslek hástalığı davasının sürüp gittiğini, işçilerin mahkeme kapılarında süründürüldüklerini, 1959 dan 1966 ya kadar avukatların, bu davalardan 28 milyon lira kazandıklarını belirtmiş, şöyle devam etmiştir:

«Ama bu böyle gitmez. Gitmeyecektir de. Çünkü, bu kapkaç düzenini değiştirmek için, işçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin ve namuslu aydınların elbirliğiyle yaptığı mücadele başlamıştır.

Bu mücadelede Zonguldak'taki, maden işçisi öncülük yapmıştır.. 1965 senesinde Zonguldak bölgesinin bütün maden ocaklarında meydana gelen grevleri hatırlarsınız. Biliyorsunuz, bu grevlerde iki kardeşimiz kurşunlatılmıştı. Böylece AP. iktidarının işçiye karşı gerçek tutumu ortaya çıkmıştı. Halihazırda maden işçisinin uyanışından korkan AP. iktidarı, esir kamplarını hatırlatır tedbirlerle işçileri tam bir baskı altına almış bulunmaktadır. Jandarma taburları Kozlu bölgesine yerleştirilmiş ve bu birlikler üstelik toplum polisiyle takviye edilmiştir. İşçi yatakhanelerinin etrafı Çin seddi gibi duvarlarla ve Nazi kampı gibi tel örgülerle çevrilmiş durumdadır. İşçinin alın terini sömüren, ona esir muamelesi yapanlara sormak lâzım :

Nedir bu korkunuz? Karanlık işler mi çeviriyorsunuz?»

AŞIK İHSANI : BAĞIMSIZ VE BİZE YAKIŞAN HÜR BİR VATAN İSTİYORUZ»

İstanbul Milletvekili adayı Aşık İhsanî, hâkim sınıfların şimdiye kadar işçiyi, köylüyü, nasıl ezdiklerini, buna karşılık, meclislere kendilerinin girdikleri, dünya nimetlerinden kendilerinin yararlanacağı bir düzeni sürdürmek için ne gibi baskılar yaptıklarını belirttiği konuşmasında, toplumdaki adaletsizliği yer yer şiirlerle açıklamıştır.

İhsani özetle şöyle demiştir:

«Türkiye İşçi Partisi kurulalı bu yol biz emekçilere açıldı. Gün bizim günümüzdür. Çünkü biz onlardan çoğuz. Yaptığımız iş onlardan çok. Gücümüz onlardan çok. Oyumuz onlardan çok. Yüreğimiz onlardan çok. Namusumuz onlardan çok. Vergimiz de askerimiz de onlardan çok..

Gelin, bundan böyle, kendi meclisimize biz kendimiz girelim. Aklımız ermiyor demiyelim. Oy vermeye aklımız eriyor. İş görmeye aklımız eriyor, vergi vermeye, asker olup vatan için ölmeye aklımız eriyor da, bir Meclise girmeye mi aklımız ermiyor; Eriyor kardaşlarım eriyor. Hem de en alâsından.»

Daha sonra sözü ikinci millî kurtuluş savaşımıza getiren İhsanî şöyle demiştir.

«Kardaşlarım.

Bugün Amerikan gavurları, bakanlıklarımızdan tutun da taa en uzak köylerimize kadar girmişlerdir. Ve karışık işler yapmaktadırlar.

Atalarımızın birinci millî kurtuluş savaşı vererek düşmanlardan temizlediği bu kutsal toprağa gerçekten sa-

lip olabilmemiz için biz de ikinci milli kurtuluş savaşı mücadelesi içindeyiz. Çünkü biz, zorba devletlerin baskısı altına giren bir vatan değil, atalarımızın bize bıraktıkları gibi bağımsız ve bize yakışan hür bir vatan istiyoruz.»

EREN «ASIL GERİCİLER, SERMAYEDARLAR, TOPRAK AĞALARI, TEFECİLER VE ONLARIN TEMSİLCİLERİDİR..»

Türkiye İşçi Partisi üyesi Naci Eren, 12 yıl köy imamlığı yapmış bir parti'li olarak, Türkiye İşçi Partisi'nin din ve vicdan özgürlüğü konusundaki görüşlerini yansıtan bir konuşma yapmış ve TİP'e din konusunda yöneltilen suçlamaları cevaplandırmıştır.

Güven, özetle şöyle demiştir:

«Size bir din adamı olarak soruyorum kardeşlerim; yüzbinlerce köylü ailesini topraksız bırakmak ve yoksulluğa mahkum etmek mi müslümanlıktır? Tefecilikle fukara köylüyü soymak mı müslümanlıktır? Yüzbinlerce kiracı ve ortakcıya esir muamelesi yapmak mı müslümanlıktır? Yoksa yanındaki işçiyi karın tokluğuna çalıştırmak mı müslümanlıktır? Memleketin varını yoğunu yabancı şirketlerle ortaklaşa sömürmek, petrolümüzü ve madenlerimizi Amerika'lılara peşkeş çekmek mi müslümanlıktır? Yoksa fakir halkın alın terini çalarak milli serveti barlarda ve işret alemlerinde heba etmek mi müslümanlıktır? Milyonlarca emekçi halkı hastahanesiz, okulsuz yolsuz ve susuz bırakıp, yalnız bir avuç vurguncunun saltanatını yürütmek mi müslümanlıktır? Türk halkını sunni alevi diye ayırıp birbirine düşürmek mi müslümanlıktır?»

Eren konuşmasının sonunda, imamlara ve din görevlilerine seslenmiş ve şunları söylemiştir:

«Son sözümü benim gibi yoksul köylü çocukları olan imam kardeşlerime söylüyorum:

İmamlar, değerli din görevlisi kardeşlerim. Politika cambazlarının keyfi için islâm dinini onların oyuncağı haline getirmeyin. Cami kürsülerini bir avuç çıkarcı zümrecinin, iç ve dış sömürücülerin övgü yeri durumuna düşürmeyin. Fakirlerden ve zayıflardan yana olan İslâm dininin özünü anlatın. Müslümanların hele de din adamlarının hiçbir yabancının egemenliğini kabul etmemesi lazımken yabancılarla ortaklaşa iş tutanlara, petrolümüzü ve madenlerimizi sömürerek bizleri soyanlara, Amerikalılara toprak kiralatanlara ve onlara üs kurduranlara yardımcı olmayın. İslâm dinini her şeyin üstünde ve dışında tutun. Tutun ki, saygı göresiniz, sevgi göresiniz ve yüce dinimizi lâyık olduğu mevkide tutabilesiniz.»

KOĞACIOĞLU: «BU GİDİŞ, HALKIN OYLARIYLA İKTİDARI ALMAYA GİDİŞİDİR...»

Türkiye İşçi Partisi üyesi ve Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğrenci Derneği Başkanı Murat Koğacıoğlu, konuşmasında gençliğe seslenmiş, işçi, köylü, esnaf, zanaatkâr, arkasız memur ve aydın gençlerin, bağımsız, sosyalist Türkiye'yi kurma savaşında hâkim sınıflara karşı en büyük tepkiyi göstereceklerini söylemiştir.

«Genç aydın, ancak emekçi genç kardeşiyle kaynaşıyorsa, omuz omuza savaşıyorsa devrimcidir..» diyen Koğacıoğlu, Türk gençliğinin devrimci niteliğini şu sözlerle açıklamıştır:

«Genç kardeşler, bugünkü Anayasa düzeninin kurulmasına yol açan 27 Mayıs 1960 hareketine kadar devrimci gençlik eylemi halktan kopuk bir devrimcilik anlayışı içindeydi. Ve bu gençlik yalnız üniversite gençliği idi. Emekçi gençlerle bağ yoktu. Belki halk içindi ama, halktan ayrıydı. Çünkü o zaman bütün emekçi gençlerin kaynaşacağı devrimci bir örgüt yani Türkiye İşçi Partisi yoktu. Gerçek devrimcilik, iktidarı hedef alacak şekilde örgütlenmiş bir sosyalist harekette yerini almak demektir. Halk için mücadele ancak halkla birlikte yapılabilir. Genç aydın ancak emekçi genç kardeşiyle kaynaşıyorsa omuz omuza savaşıyorsa devrimcidir».

Üniversiteli devrimci gençliğe ve devrimci öğrenci kuruluşlarına sürekli baskı yapıldığını belirterek konuşmasına devam eden Koğacıoğlu, bu baskıların, sosyalist gençliği yıldırmadığını, aksine onların devrimci bilincini bilediğini ifade etmiş, aynı şekilde öğretmene de baskı yapıldığını söyleyerek konuşmasını bitirmiştir.

KAYA : «ZENGİNLİKLERİ YARATAN SEN, FAYDALANAN ONLAR..»

TİP İstanbul İl Başkanı ve Belediye Başkan Adayı Şinasi Kaya, konuşmasında, işçi sınıfının politik bilince sahip olması gerekirliğini belirtmiş, emekçilere, patron partilerinden hayır gelmeyeceğini söylemiştir.

Türkiye'yi bugüne kadar hep zengin partilerinin yönettiğini, bugün de Türkiye İşçi Partisi'nin dışındaki bütün partilerin zengin partileri olduğunu belirten Kaya, şöyle demiştir:

«Devlet hazinesinden aldıkları milyonlarca liralarla ve yalnız seçim zamanları köy köy dolaşıp köylümüzden gerçekleri sakladılar. Ve de yalnız oy almak için geldiler sizlere. Türkiye İşçi Partisi eğer köy köy dolaşamıyor, Türkiye İşçi Partisi eğer bütün köylerimize ulaşamıyor, size gerçekleri anlatamıyorsa, bu, Türkiye İşçi Partisi'nin diğer siyasi partiler gibi hem tüccar, tefeci, ağadan hem de devlet hazinesinden milyonları almadığı içindir. Türkiye İşçi Partisi, emekçi halkın partisidir. Ve emekçilerden aldığı birer liralarla bütün parti çalışmalarını ve seçim işlerini yürütür. Onun için köy köy dolaşamıyoruz kardeşlerim. Ama onlar ne yaparlarsa yapsınlar, hakikatler gizlenemez. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar. Türkiye İşçi Partisi kurulduktan sonra, yatsı geçti, gün ışıyor. Türk emekçi halkı uyandı. Kimin kimden yana olduğunu açık seçik görebiliyor artık. Şimdi onun için debir başka oyuna başvuruyorlar; Toprak reformunu biz de yapacağız, diyorlar. İşçilerin haklarını biz de savunacağız diyorlar. Hattâ, bu düzeni değiştireceğiz bile diyorlar. Şimdi soralım: Türkiye İşçi Partisi kuruluncaya kadar neredeydiniz? Her biriniz, ya teker teker ya da müştereken iktidara geldiniz. Neden o zaman yapmadınız bunları? Neden değiştirmediniz bu düzeni? Çünkü bu düzen sizin düzeniniz. Sizin yararınıza. Yani, zenginlerin, yani toprak ağalarının, yani tüccarın, yani tefecinin düzeni. Onun için değiştirmezsiniz.»

ABACI : «BÖYLE GELMİŞTİR; AMA BÖYLE GİTMEYECEKTİR.»

TİP Genel Yönetim Kurulu Üyesi Hayrettin Abacı, konuşmasında özellikle topraksız köylünün dertlerini ele almış, şöyle demişti.r

«Emekçi halkımızın kurtuluş yolunu Türkiye İşçi Partisi açıkça göstermektedir. Türkiye İşçi Partisi'nin sesine kulak veriniz.

Türkiye İşçi Partisi diyor ki : Türk halkını, Türk köylüsünü yoksulluktan, sömürülmekten kurtarmak için toprak reformu yapmak şarttır. Millî sanayimizi kurmak şarttır. Kurtuluşun başka yolu yoktur. Toprak reformu köylüyü topraksızlıktan, sanayileşmek ise emekçi halkımızı işsizlikten kurtaracaktır. Bütün bunlar ancak, işçisiyle, köylüsüyle, zenaatkârı ile, küçük esnafıyla, arkasız küçük memuru ile; yani tüm emekçi sınıfların iktidara gelmesiyle gerçekleşebilir. Ve bunu sen emekçi kardeşim, Türkiye İşçi Partisi saflarında toplanarak kendi ellerinle yapacaksın.» ,

Abacı konuşmasını şöyle bitirmiştir :

Köylü kardeşlerim, bütün bunları yapmak için suyun başına şehirdeki emekçi kardeşlerinle birlikte senin geçmen lâzımdır. Bu da ancak, işçinin, yoksul köylünün, küçük esnaf ve zenaatkârın, yani tüm emekçi sınıfların öz partisi olan Türkiye İşçi Parti-

sinin iktidara gelmesiyle mümkündür. Bunun başka yolu yoktur.

Mutlu yarınlar işçinindir, köylünündür ve tüm emekçi halkımızındır.»

BORAN : «NE MUTLU BİZE Kİ, ÇOCUKLARIMIZA DAHA GÜZEL BİR DÜNYA BIRAKABİLMENİN MÜCADELESİ İÇİNDEYİZ»

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yürütme Kurulu Üyesi ve Urfa Milletvekili Behice Boran, konuşmasına, burjuva partilerinin sözcülerinin, TİP'in görüşlerini tekrarladıklarını belirterek başlamış, ancak sosyal adaletçi kesilen bu tip politikacıların, sınıf meselesine değinmekten özellikle kaçındıklarına dikkati çekmiştir. Meseleyi sınıfsal açıdan ele alan TİP'e, «millî sınıflara bölüyorlar, sınıf kavgası çıkartmak istiyorlar...» diye hücum edildiğini hatırlatan Boran; şöyle demiştir : «Siyasî partiler, toplumdaki sosyal sınıfların partiler halinde örgütlenip, kanunlar çerçevesinde, seçimler yoluyla iktidar için mücadelesidir. Hiç bir sosyal sınıfa imtiyaz tanınamaz, hepsi kanun önünde eşittir diyen; siyasî partileri, iktidarda veya muhalefette olsunlar, demokratik hayatın vazgeçilmez unsurları sayan Anayasa'mızın öngördüğü siyasî rejim de budur.»

Daha sonra, Başbakan Demirel'in «Birbuçuk milyon vatandaşı bir buçuk milyon sanayici yapacağız..» şeklindeki baadini ele alan Boran, «Böyle bir kredi ve ticaret politikasıyla mı, Demirel küçük esnaf ve zanaatkârı fabrikatör haline getirecektir?»

ALTAN : «SİZLER OTUZBİR BUÇUK MİLYONSUNUZ...»

TİP İstanbul Milletvekili Çetin Altan, konuşmasında Ödemiş'de TİP'lilere, AP'li tefeciler tarafından yapılan saldırıya değinmiş, şöyle demiştir :

«Meclis içi saldırılarıyla bir anda kaba kuvvet haline gelerek linç tertiplerine girişen bir komisyoncu başkanlığındaki kadro, Anadolu ilçelerinde de teşkilâtındaki tefeci çeteleriyle bir sömürü iskeleti halinde, devleti kenara iterek, gizli gangasterliğini iyice açığa vurmaya kalkıyordu.»

Altan daha sonra, bu kızgınlığın nedenini, ekonomik sömürüyü anlayarak bilinçlenen halk sınıflarının Türkiye İşçi Partisi saflarında politik bir örgüt halinde birleşmesiyle izah etmiş, şunları söylemiştir :

«Bu sınıf gerçeğini ilk defa emekçi kütlelerinin gözü önüne Türkiye İşçi Partisi serdi. Bu gerçek ortaya çıkınca, para babaları, toprak ağaları, tefeciler, haramzadeler küplere bindiler. Küfrün, tezviratın, namussuzca ve hayasızca yalanların bini bir paraya gitmeye başladı.

Çünkü sizler devlet yönetimine ağırlığınızı koyduğunuz ve sermaye partilerine karşı kendi sosyalist temsilcilerinizi Meclise gönderdiğiniz zaman, suyun başına geçmiş olacaksınız. O zaman kredileri sermaye sınıfının adamları değil sizler alacaksınız. O zaman ürettiğiniz tütünün, pamuğun, fındığın kârı ihracatcı tacirlerin cebine değil, sizlerin cebinize girecek. Dışardan gelen malların kârı ithalatcıların değil, sizlerin olacak, Planın hedeflerini, nereye hangi fabrikanın kurulması gerektiğini sizler tayin edeceksiniz. Sizden yana olan aydınlarla elele omuz omuza emeğinizi kendi sınıfınızın çıkarı doğrultusunda değerlendireceksiniz. İşsiz kalmıyacak, hastanesiz, okulsuz kalmıyacaksınız.»

SARGIN : «YAĞMA VE YALAN DÜZENİNİN SONU YAKLAŞIYOR...»

TİP Genel Sekreteri ve İzmir Senatör adayı Nihat Sargın, meseleyi sınıf açısından ele almış, son zamanlarda diğer partilerin de TİP'in sloganlarını benimsediklerine dikkati çekerek, emekçi halkın, bu oyuna kanmaması gerektiğini belirtmiştir.

Sömürücü sınıfların temsilcisi siyasî partilerin, çalışan halk sınıflarına değil, kendi sınıflarına yararlı olacağını hatırlatan Sargın özetle şöyle demiştir.

«Kardeşlerim, meseleye sınıf açısından bakmadıkça, yani emekçi sınıfları teşkilatlandırıp kendi partileri içinde bizzat iktidara getirerek devlet yönetimine emekçi sınıfların ağırlığını koymadıkça bütün güzel sözler lafta kalır, kalmaya mahkûmdur. Türkiye İşçi Partisi meseleyi sınıf açısından gerçek yüzüyle ortaya koyan tek partidir ve kesin çözümü de ancak o getirecektir. Hele şu seçim döneminde bazı akıl-evveller çıkmış, oyunu İşçi Partisine vermeye kararlı kardeşlerimize (bu seferlik bize oy verin, hele şu başımızdakileri bir düşürelim, gerisi kolay) diyorlarmış. Duyuyoruz. Kardeşlerim, Türkiye İşçi Partisi emekçilerin tek partisi olarak ve tek başına seçime girmektedir. Ve ancak ona verilecek oylar, bugünkü birbirinden çıkma sermayeci sınıf partilerinin karşısında gerçek değerini bulacak, emekçi sınıflar o oylarla gerçek temsilcilerine kavuşacaktır.»

YIL : 1 Sayı : 15 Fiyatı : 75 Krş.
2 Haziran 1968
24 Sayı için yıllığı 15.— TL.
Dış ülkeler için yıllığı 50.— TL.
Dizgi ve tertip : YAĞAÇ Matbaası
Basıldığı yer : TÖYKO Matbaası

Her ayın 1'inde ve 16'sında yayınlanır Siyasî dergi

Türkiye İşçi Partisi Merkez Basın Bürosu adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Nihat SARGIN

ADRES : Mithatpaşa Cad. No : 63/1
Yenişehir - ANKARA

Sok. No

Kızılay
ANKARA